மாதவமித்ரன்

புஸ்தகம் ௧ மலர் 3

அக்டோபர் 1936

21192.k
N36.9.3
208167

Regd. No. M

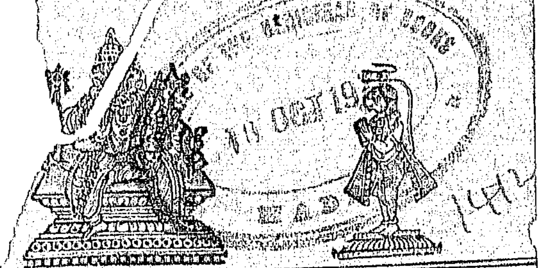

10 OCT 19

...வ மித்திரன்.

MADWA MITRAN.

EDITOR:

...am Bhagavatha Ranganathachariar,

KUMBAKONAM.

பௌர்ணமிதோறும் வெளிவரும்.

9. ...கம் 9	தாத்ருநாம ஸம்வத்ஸரம். அதிகபாத்ரபத மாஸம். (8—10—36 குருவாரம்.)	No. 3. நெ. 3.

பொருளடக்கம்.

நெ.		பக்கம்.
1.	ஸ்ரீ மகாபாரத தாத்பர்ய நிர்ணயம் (ஸ்ரீமத்வாசாரியார்)	65
		73
2.	ஆசாரமாலை	76
	ஸ்ரீமத்வ விஜயம்	81
4.	சங்கரலீலா விலாஸம்	82
5.	...யின் ...மாணுவஸ்தை	86

மாத்வமித்தி

மாத்வர்களின் சாஸ்திரீயமான தமிழ்
ஸ்ரீமத்வமதத்தின் அரிய இரகசியங்கள் வை
மியங்கள் புராணசரிதைகள் மாத்வவகுப்பு பு
ரங்கள் வேதாந்த சர்ச்சைகள் தர்மசாஸ்திர வி
தாதி குறிப்பு:— மகாபாரத தாத்பர்ய நிர்ண
கிரந்தங்களின் மொழிபெயர்ப்புகள் முதலிய எ
கள் நிறைந்திருக்கின்றன ஸ்ரீமத்வமததை சுலபமா
இப்பத்திரிகைக்கே உடனே சந்தாதாரராய்ச் சேரு
பௌர்ணமியிலும் கும்பகோணத்திலிருந்து வெளிய
வருட சந்தா முன்பணமாய் ரூபாய் மூன்று பிரதி சிர
பத்திரிகைக்கு வருடஆரம்பமாகும் எந்த மாதத்தில்
சேர்ந்தாலும் அந்த வருஷத்திய பிந்திய சஞ்சிகைகள்
பழைய வாலியங்கள் விலைக்குக் கிடைக்கும் பத்திரிகை
கிடைக்காவிட்டால் பௌர்ணமி கழிந்தஒருவாரத்துக்குள்
விக்கவேண்டியதுடன் அந்தந்த தபாலாபீசுக்கும் அறிவித்து
டும் பதிலறிய விரும்புகிறவர்கள் ஸ்டாம்பை அனுப்பவேண்
வொரு கடிதத்திலும் தெளிவாய் பூராமேல் விலாசமும் எழுதி
வேண்டும்

மானேஜர் மாத்வமித்திரன்,

ஸ்ரீ வியாஸ விலாஸம், கும்பகோண

மாத்வமித்திரன் பழைய வாலியங்

வெகு சொற்பம் தானிருக்கின்றன

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நு

மாத்வமித்திரன்.

श्रीमन्मध्वमते हरिः परतरः, सत्यं जगत् , तत्वतःभेदः,
जीवगणाः हरेरनुचराः, नीचोच्चभावं गताः ॥
मुक्तिः नैजसुखानुभूतिः, अमला भक्तिश्च तत्साधनं,
ह्यक्षादित्रितयं प्रमाणमखिलाम्नायैकवेद्यो हरिः ॥

Vol. IX	தாத்ரு நாமஸம்வத்ஸரம் அதிகபாத்ரபதமாஸம்	No. 3

ஸ்ரீ மத்வாசாரியார் இயற்றிய
மகாபாரத தாத்பர்ய நிர்ணயம்.

இருபத்தி ஆறுவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீமு. வே. பாகவத ரங்கநாதாசாரியாரின் மொழிபெயர்ப்பு.

(முன் 43ம் பக்கம் தொடர்ச்சி, காபிரைட்)

ஜயத்ரதனின் வதம்.

அசுவத்தாமாசாரியார் கர்ணன் இவர்களால் ஸம்ரக்ஷிக்கப்
ட்ட ஜயத்ரதனைக்கொல்ல அர்ஜுனன் சக்தனாகவில்லை. இவ்
ருவர்களில் அசுவத்தாமாசாரியார் அர்ஜுனனைத் தடுப்பதில்
த்தமமான வேகத்தைச் செய்தார். அர்ஜுனன் எத்தனப்பட்டும்
அசுவத்தாமாவை மீறமுடியவில்லை அசுவத்தாமாசாரியாருக்கும்
அர்ஜுனனுக்கும் விசித்ரமாயும் ஹஸ்தலாகவமுள்ளதாயும் பலமாய்
ள்ள யுத்தம் வெகுகாலம் நடந்தது பகவானான ஸ்ரீகிருஷ்ணர்
ந்த யுத்தத்தைப்பார்த்து, ஸூரியன் சிவந்து காணப்படுவதையும்
சுவத்தாமாசாரியார் பராஜயமடையாமலிருப்பதையும் ஜயத்ரதன்
காமலிருப்பதையும் பார்த்து அர்ஜுனனுக்கு, ஜயத்தைக்
ாடுக்க விரும்பி மேலானதில் ... ஆகாசம்

208167

பாஸ்தமயம் ஆகிவிட்டதென்
...ஞசாரியார் முதலான எல் லாரும் யுத்தத்தை நிறுத்தின
கள். சபதத்தை நிறைவேற்றமுடியாம ற்போன அர்ஜுனனுடை
முகத்தை அவன் பிராணத்யாகம்செய் ப் போவதாய் எண்
ஜயத்ரதன் பார்த்தான். அப்பொழுது அர் ஜுனன் ஸ்ரீகிருஷ்
ரின் ஆக்ஞையின்பேரில் அக்னிப்ரவேசம்செ புஇஷ்டப்பட்ட
போல் ஜனங்களால் காணப்பட்டவனுயிருந்து டிடென்று ஜயத்
னின் சிரஸ்ஸை பாணத்தாலறுத்தான். அப்பொ ழுது துஷ்டஜ
களை ஸம்ஹரிப்பவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனு! இந்த சிரஸ்ஸை
பூமியில் போட்டுவிடாதே என்று சொன்னார். இவ் வாறு சொல்
பட்ட அர்ஜுனன் பாசுபதாஸ்திரத்தின் சாமர்த் யத்தால்
பாணத்தின் முனையின்பின் மற்றொரு பாணத்தின் முனையிருக்கு
படி பாணங்களைவிட்டு அந்ததொடர்ந்தபாணங்களால் யத்ரதனி
தலையை ஆகாயமார்க்கத்திலே கொண்டுபோனுன். மீண்டு ஸ்ரீகிரு
ணர் அர்ஜுனனைப் பார்த்துச்சொன்னார். ஹே அர்ஜுனு இந்
சிரஸ்ஸை இவனுடைய தந்தையான விருத்தக்ஷத்திராஜன் தை
துடையின் மீது மல்லாக்காய் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் அ
டைய உள்ளங்கையில் போடு. அந்த விருத்தக்ஷத்திராஜன் த
மகனை இந்த ஜயத்ரதனுக்கு, சேதிக்கப்பட்டதாயுள்ள உன
சிரத்தை எவன் தரையில் போடுகிருனே அவனுடைய தலையான
ஆயிரக்கணக்காய் சுக்கலாய் போகட்டுமென்று, வரனைக்கொடு
திருக்கிறுன். இவ்வாறு அவன் வரனைக்கொடுத்ததால் இ
னுடைய தந்தையான விருத்தக்ஷத்திர ராஜனும் கொல்ல
தகுந்தவனுவான். என்றிவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சொல்ல
யுத்தபூமியான ச்யமந்த பஞ்சத்தின் வெளியே ஸந்தியாகாலத்தி
ஜபம் செய்துகொண்டிருந்த அந்த விருத்தக்ஷத்திராஜனின் துடை
யின்மீது அந்த சிரத்தை பாணங்களைக்கொண்டு அர்ஜுனன் வைத்
தான். விருத்தக்ஷத்திராஜன் திடுக்கிட்டு பயத்தால் அந்த தலையை
துடையினின்றும் சீக்கிரத்தில் பூமியில் தள்ளினுன். அதனு
விருத்தக்ஷத்திராஜனுடைய தலையும் ஆயிரம் துண்டுகளாய் துள்
டித்தது. பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அந்த இருளைப்போக்கினுர். அ
பொழுது சூரியன் மீண்டும் எல்லோர்க்கண்ணிற்படவும் ஹாஹ

வென்று ஜனங்களின் மகத்தான கூக்குரல் உண்டாயிற்று. அ
பொழுது பீமசேனர் சல்யராஜன் துரியோதனன் முதலானவர்
களையும் கிருபாசாரியாரையும் ஜயித்து பயங்கரமான சிம்ஹநாதம்
செய்தார். அர்ஜுனனுக்கு ஸகாயம் செய்த ஸாத்யகி ஜயத்ரதன்
கொல்லப்பட்டு போனவுடன் சந்தோஷங்கொண்டான். அப்
பொழுது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சந்தோஷத்தால் பாஞ்சஜன்யம் என்னும்
தன் சங்கத்தை ஊதினுர். அர்ஜுனன் தேவதத்தமென்னும் தன்
சங்கத்தை ஊதினுன். தர்மபுத்திரர் பாஞ்சஜன்யத்தின் சப்தத்
தோடு கூடிய பீமசேனரின் சிம்ஹநாதத்தைக்கேட்டு ஜயத்ரதன்
கொல்லப்பட்டான் என்று தெரிந்துகொண்டு ஆனந்தமடைந்தார்.
துரியோதனன் அப்பொழுது மகாதுக்கத்தை அடைந்தான்.

இரவு யுத்தம்.

பிறகு பீமசேனர் அசுவத்தாமாசாரியார் முதலானவர்களின்
எல்லாசைனியத்திலும் யுத்தத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார். அர்ஜுனன்
கர்ணன் முதலான மற்றவர்களின் சைனியத்தில் யுத்தத்திற்கு வ
தான். பிறகு அவர்களின் சைனியம்பராஜயமடைந்தது. திருஷ்ட
யும்னன்முதலானவர்கள் கலைந்துபோன சைனியங்களில் பிரவேசி
தனர். பிறகு பீமார்ஜுனர்கள் இருக்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள்
பிறகு பாஞ்சாலகர்களுடன் கூடிய பாண்டவர்கள்சேர்ந்து சத்ரு
களை விரட்டினுர்கள். சத்ருக்கள் பயந்தவர்களாய் நாலாபக்கத்தி
லும் ஓடினுர்கள். அரசனை துரியோதனன் விரட்டியடிக்கப்
படும் தன் சைனியத்தைப் பார்த்து ஜயத்ரதனின் ஸம்ஹாரத்
தாலும் கோபங்கொண்டவனுய் சத்ருக்களிடம் யுத்தத்திற்கு
வந்தான். துரியோதனன் சகாயமன்னியில் பீமசேனர் அர்ஜு
னன் தர்மபுத்திரர் நகுலன் சகதேவன் த்ருஷ்டத்யும்னன் ஸாத்
யகி துரௌபதி குமாரர்கள் ஆகிய இவர்கள் எல்லோர்பேரிலும்
பாணவிருஷ்டி செய்தான். பீமசேனுதிகள் அநேக பாணங்களால்
துரியோதனனை அடித்தார்கள். துரியோதனன் அந்த பாணங்களை
நிராகரித்து அந்த மகாரதிகர்களின் விசித்ரமான தனுஸ்ஸுகளை
பாணங்களால் சேதித்தான். நகுலசகதேவர்களை ரதமில்லாதவர்
களாய்ச்செய்தான். பீமசேனுதிகள் மற்றொருதனுஸ்ஸை எடுத்துச்

ரண்டு பாணஸமூகங்களால் துரியோதனனின் மீது பாணவிருஷ்டி
செய்தனர். அந்த பாணங்களை லக்ஷியம்பண்ணாமல் துரியோதனன்
ஒருவனே அவர்கள் எல்லோரையும் பாணங்களால் தடுத்தான்.
அநேக சத்ருக்களின் நடுவில் துரியோதனன் பிரவேசிப்பதைப்
பார்த்து துரோணாசாரியார் அசுவத்தாமாசாரியார் கிருபாசாரியார்
முதலான எல்லோரும் தனுஸ்ஸை தூக்கிக்கொண்டு இடைவிடாது
பாண சமூகங்களை விட்டுக்கொண்டு துரியோதனனை ஸம்ரக்ஷித்தார்
கள். துரியோதனன் கர்ணனைப்பார்த்து யுத்தத்தில் இந்த பீம
சேனனைக்கொல் என்றான். கர்ணன் பதில் சொன்னதாவது. பீம
சேனன் இந்திரனோடு கூடிய தேவர்களாலும் ஜயிக்கமாளமாட்
டான். ஹே துரியோதனா! நாம் பீமசேனனால் மிகுந்த அடிவிழுந்த
வனாய் தெய்வசங்கல்பத்தினால் இன்னமும் பிழைத்திருக்கிறேன்.
ஆகையால் சக்திக்குத்தகுந்தபடி எத்னம் செய்கிறோம். ஜயத்தை
தெய்வம் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னான். துரியோ
தன் துரோணாசாரியாரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொன்னான்.
கள் உபேக்ஷையாயிருந்ததால் ஜயத்ரதன் அர்ஜுனனால் கொல்
பட்டான். பீமசேனனாலும் சாத்யகியாலும் என் சைனியம்
ால்லப்பட்டது. பாண்டவர்களிடமுள்ள சிநேகத்தால் தாங்கள்
த்தனை ரக்ஷணம் செய்வதாய்ச் சொன்ன சபதத்தை விட்டு
ட்டீர்கள் என்றான். இவ்வாறு துரியோதனனால் சொல்லப்பட்ட
துரோணாசாரியார் கோபங்கொண்டவராய் பிறகு இவ்வாறு
ரதிக்ஞை செய்தார். இனி இரவிலோ பகலிலோ எப்பொழுதும்
யுத்தத்தை விட்டு டேராவுக்கு போவதில்லை. இப்பொழுது தரித்
திருக்கும் கவசத்தை அவிழ்த்துப்போடுகிறதில்லை. ஹே துரியோ
தனா! என் மகனான அசுவத்தாமாவைப்பார்த்து துரௌபதி
குமாரர்களுடன்கூடிய பாஞ்சாலராஜர்களை நீ பாக்கிவைக்கவேண்
டாமென்று நான் ஆக்ஞையிட்டதாய்ச் சொல் என்றார். இவ்வாறு
துரோணாசாரியார் சொல்லி அன்றிரவு சத்ரு சைனியத்தில் பிர
வேசித்தார். திருஷ்டத்யும்னன் அவரிடம் சீக்கிரம் வந்தான்.
பீமசேனர் அசுவத்தாமாசாரியாரையும் துரியோதனனையும் அன்
றிரவு யுத்தத்தில் ரதமில்லாதவர்களாய்ச்செய்து எல்லா அரசர்
களும் பார்க்கும்பொழுது அந்த சைனியத்தை ஓட்டினார்.

மகாபாரதத்தில் அக்ஷௌஹிணீ ஸ்ஸப்தஹத்வா ஹதோராஜா
ஜயத்ரத: என்று ஏழு அக்ஷௌஹிணீ சைனியம்கொல்லப்பட்டதாய்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அபிப்பிராயமாவது. இரண்டு
சைனியங்களிலும் இதுவரை ஏழு அக்ஷௌஹிணீ ஸைனியம் கொல்
லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பாண்டவர்களுடையது இரண்டு அக்ஷௌ
ஹிணீ ஸைனியம். துரியோதனனுடையது ஐந்து அக்ஷௌஹிணீ
ஸைனியம். இந்த ஐந்து அக்ஷௌஹிணீ ஸைனியத்தில் பீமசேனர்
கொன்றது மூன்று அக்ஷௌஹிணீ. அர்ஜுனன் கொன்றது
இரண்டு அக்ஷௌஹிணீ. இந்த இரண்டு அக்ஷௌஹிணீயில் பதி
னாறில் ஓர்பாகத்தை அபிமன்யு ஸாத்யகி முதலானவர்கள் கொன்
றிருக்கின்றனர். பீமசேனர் கொன்ற மூன்று அக்ஷௌஹிணீ
யில் பதினாறில் ஓர் பாகத்தை அபிமன்யு ஸாத்யகி முதலானவர்க
கொன்றிருக்கின்றனர். பாண்டவர்களின் ஸைனியத்தில் கொ
ல்லப்பட்டதான இரண்டு அக்ஷௌஹிணீ ஸைனியத்தில் பீஷ்மாசா
யார் 1 துரோணாசாரியார் 2 அசுவத்தாமாசாரியார் 3 இன்னமு
பாக்கி மற்றவர்களெல்லோரும்சேர்ந்து ஓர்பாகம் 4 ஆகநால்வர்க
ஸமபாகமாய் நான்கு பாக ஸைனியத்தைக் கொன்றிருக்கின்றன
பிறகு அந்த இரவில் பாண்டவர்கள் தங்களுடைய பாக்கி ஐந்
அக்ஷௌஹிணீ ஸைனியங்களைக்கொண்டும் கௌரவர்கள் தங்க
பாக்கி ஆறு அக்ஷௌஹிணீ ஸைனியங்களைக்கொண்டும் வ்யூஹ
கட்டிக்கொண்டு யுத்தம்செய்தனர். ஸைனியத்தை விரட்டும் பீ
சேனரிடம் மறுபடியும் கர்ணன் யுத்தத்திற்கு வந்தான். அந்த க
ணனின் எதிரிலேயே பீமசேனர் துரியோதனனுடைய தம்பிமா
களான துஷ்கர்ணன் கர்ணன் இவர்களை காலால் தேய்த்தா
அக்ஷணமே அவர்கள் இருவரும் ரதம் குதிரைகள் த்வஜம் ஸார
இவைகளுடன் காணப்படவில்லை. ஹே கர்ணா! நான் ஆயுதமி
லாமல் இருக்கிறேனென்று என்னை க்ரூரமான வார்த்தையை
பேசினாய். நான் ஆயுதமில்லாமலிருந்தபோதிலும் அப்பொழுதே
இம்மாதிரி உன்னை காலால் தேய்த்துவிட ஸமர்த்தன் என்று க
ணனுக்கு அடையாளம் காட்டுவதற்காக பீமசேனர் கர்ணனின்
எதிரில் துஷ்கர்ணன் கர்ணன் இவர்களை காலால் தேய்த்தார்
ப்ரபுவான பீமசேனர் கலிங்கராஜனை முஷ்டியைக்கொண்டு ஸ

ஹாரம் செய்தார் ஹே கர்ண! முஷ்டியாலேயே உன்னைக்கொல்ல நான் சமர்த்தன் என்று என்னசொல்வது. ஆகவே நானாகவே உன்னைக்கொல்லாமல் நான் காப்பாற்றி இருக்கிறேன் என்று கர்ணனுக்கு அறிவிப்பதற்காக, பீமசேனர் தன் முஷ்டியால் குதிரை ஸாரதி த்வஜம் ரதம் இவைகளோடு கூடிய கலிங்கராஜனை பொடியாக்கினார். பீமசேனர் சேனாதிபத்யம் செய்யும்பொழுது இரண்டாவது நாள் க்ஷத்ரியுத்தத்தில் அவர் இந்த கலிங்கராஜனின் தந்தை கேதுமந்த ராஜனையும் சக்ரதேவராஜனையும் சத்ருதாயுதராஜனையும் ஓர் அக்ஷௌஹிணி ஸைனியத்துடன் ஸம்ஹாரம் செய்தார். இந்த க்ஷத்ரியுத்தத்தில் துருவன் முதலான கர்ணனுடைய அநேக தம்பிமார்களை ஸம்ஹாரம் செய்தார். கர்ணன் பீமசேனர் செய்த ஸூசனையை அறிந்துகொண்டு எனக்கு இந்திரன் கொடுத்திருக்கும் சக்தி ஆயுதத்தை நான் உன்னிடம் போடவில்லை. ஆதலால் தான் நீ பிழைத்திருக்கிறாய் என்று அறிவிப்பதற்காக இந்திரன் கொடுத்த சக்தி ஆயுதத்தை தவிர்த்துள்ள வேறொரு சக்தி ஆயுதத்தை பீமசேனரிடம் ப்ரயோகம் செய்தான். பீமசேனர் அந்த கர்ணனின் ஸூசனையைத் தெரிந்துகொண்டு ஆகாயத்தில் பறந்து சக்தியைப்பிடித்து நீ இந்திரனுடைய சக்தி ஆயுதத்தைப் போட்டாலும் அது உன்னையே கொல்லும் என்று அறிவிப்பதற்காக அதை வேகமாய் கர்ணனிடம் ப்ரயோகம் செய்தார். தன்னைக்காப்பாற்றுவதில் விருப்பங்கொண்டு பீமசேனர் அதை கர்ணனுடைய வலதுபுஜத்தில் ப்ரயோகம் செய்யவும் அந்த சக்தி ஆயுதம் கர்ணனுடைய புஜத்தை பேதித்து பூமியைப்பிளந்து கர்ணனுக்கு மேற்கண்ட ஸூசனையை அறிவித்து பூமியில் பிரவேசம் செய்தது. பிறகு பீமசேனர் தன் ரதத்திலேறிக்கொண்டு தனுர்தாரியாய் கர்ணனுடைய எதிரில் சத்ருக்களை எல்லா பக்கத்திலும் விரட்டினார். சமானமான கணுக்களுடையபாணங்களால் கர்ணன் பீமசேனரைத்தடுத்தான். பீமசேனர் வேகத்துடன் கதாயுதத்தை கர்ணனுடைய ரதத்தில் போட்டார். கர்ணன் அந்த கதாயுதத்தை அடிப்பதற்காக ஸ்தூணாகர்ணாஸ்திரத்தை ப்ரயோகம் செய்தான். அந்த அஸ்திரத்தின் அடிவிழுந்து கதாயுதம் பீமசேனரிடம் வந்து சேர்ந்தது. பீமசேனர் அந்த கதையை எடுத்துக்கொண்டு கர்ண

னுடைய ரதத்தில் எறிக்கொண்டார். அந்த கதையால் கர்ணனுடைய ரதத்தின் சந்திகளைப் பொடியாக்கினார். இவ்வாறே நான் உன்னைப் பொடியாக்க சக்தன். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தால் தான் நீ பிழைத்திருக்கிறாய் என்று கர்ணனுக்கு அறிவித்துக் கொடுத்து, பீமசேனர் மறுபடியும் தன் ரதத்திற்குவந்துசேர்ந்தார். கர்ணனுடைய எதிரில் யுத்தத்தில் அநேக ஸேனைகளைக்கொன்றார். கர்ணன் பீமசேனரை விட்டு ஸகதேவனிடம் வந்துசேர்ந்தான். ஸகதேவனை ரதமில்லாமற்செய்து அவனுடையகழுத்தில் தனுஸ்ஸை மாட்டி அநேகவகையாய் நிந்தை செய்தான். ஸகதேவன் சங்கடமடைந்தான். கர்ணன் குந்திக்குக்கொடுத்திருந்த வரனை ஞாபகப் படுத்திக்கொண்டு ஸகதேவனைக் கொல்லவிரும்பவில்லை. பிறகு கர்ணன் ஸகதேவனை விட்டு பாண்டவர்களின் ஸைனியங்களை ஸம்ஹாரம் செய்தான்.

கடோத்கசனின் வதம்.

பிறகு அசுவத்தாமாசாரியார் பலவகை பாண சமூகங்களால் தர்மபுத்திரரின் ஸைனியத்தை எங்கும் ஸம்ஹாரம் செய்தார். யுத்தத்தில் ஸமர்த்தரான அசுவத்தாமாசாரியாரால் அடிபட்ட அந்த ஸைனியம் மிருத்யுவால் சங்கடப்படும் ஜனங்களைப்போல் நாசமடைந்தது. அசுவத்தாமாசாரியாரின் பலத்தால் தோல்வியடைந்த அந்த ஸைனியத்தைப்பார்த்து கடோத்கசன் அசுவத்தாமாவை யுத்தத்திற்கு கூப்பிட்டான். அப்பொழுது அசுவத்தாமாசாரியார் "ஹேஐய்யா! யுத்தம்செய்வது போதும் போதும் மகனான நீ தந்தையாயிருக்கும் என்னோடு இப்பொழுது யுத்தம் செய்யவேண்டாம்." என்று கடோத்கசனைப்பார்த்து சொன்னார். இவ்வாறு சொல்லவும் கடோத்கசன் "நீர் எனக்குத்தந்தையன்று என் தந்தையான பீமசேனருக்கு நீர் ஸ்நேகிதராயினும் சத்ருவான துரியோதனனை நீர் ஆசிரயித்ததால் எனக்கும் நீர் சத்ருவானீர்" என்று சொன்னான். அதற்கு அசுவத்தாமாசாரியார் கடோத்கசா! என்னை நீ சத்ரு என்று தெரிந்துகொண்டால் சத்ருவைப்போல் நான் உனக்கு காரியங்களைச் செய்கிறேன் என்று சொல்லி க்ரூரமான வேகமுள்ளவாய் இந்திரதனுஸ்ஸைப்போல் பிரகாசமுள்ள

னுஸ்ஸை டங்காரம் செய்துகொண்டு பாண சமூகத்தை விருஷ்டி
செய்து கடோத்கசனிடம் வந்துசேர்ந்தார். கடோத்கசனும் தன்
ஸைனியங்களுடன் சேர்ந்து அசுவத்தாமாவிடம் வந்தான். ஒரு
லக்ஷம் ராக்ஷஸர்களால் சூழப்பட்ட பலிஷ்டனை கடோத்கசன்
வீரர்களாயும் மிகவும் யுத்த பயிற்சி பெற்றவர்களாயுமுள்ள பல
ஜனங்களுடன் கூடிய ஒரு அக்ஷௌஹிணீ ஸைனியத்துடன்
சேர்ந்து பாணங்களால் குருபுத்ரனை அசுவத்தாமாவை ஹிம்ஸித்
தான். கடோத்கசனுடைய அநேக பாணங்களால் மிகவும் ஹிம்
ஸிக்கப்பட்ட அசுவத்தாமா அவருடைய சரீர உறுப்புகள் பிளந்து
போய் ரக்தம் வியாபித்து மகாகோபமுடையவராய் கண்விழிகளை
சுழற்றிக்கொண்டு மகத்தான தனுஸ்ஸை டங்காரம்செய்து பாணங்
களால் இராத்திரியைப்போல் இருளும்படியாய்ச்செய்தார். அவர்
பெரிய பாணங்களை விருஷ்டிசெய்துகொண்டு அந்த ஒரு அக்ஷௌ
ஹிணீ ஸைனியத்தையும் ஒரு லக்ஷம் ராக்ஷஸர்களையும் முன்பு
அஞ்சனவர்மா என்னும் தேவதையாகவிருந்த நிஷ்டபனென்ற
கடோத்கசனின் பிள்ளையையும் ஓர் க்ஷணத்தில் நாசமாக்கினார்.
கடோத்கசன் தன் ஸைனியத்தையும் தன் மகனையும் அசுவத்தாமா
ஸம்ஹாரம் செய்ததைப்பார்த்து அவரை பாணத்தால் திருடமாய்
அடித்தான். அந்த அடியால் அசுவத்தாமா மூர்ச்சையடைந்து
ரதத்தின் த்வஜத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார். சீக்கிரமே ப்ரக்ஞை
யடைந்தார். அசுவத்தாமா எழுந்து யமதண்டத்திற்கு ஸமான
மான பாணத்தை தனுஸில்வைத்து காதுவரை இழுத்து ராக்ஷஸ
னை கடோத்கசனிடம் விட்டார். அந்த பாணத்தின் அடிவிழுந்த
கடோத்கசன் தன் ரதத்தில் விழுந்தான். மகாமூர்ச்சையடைந்
தான். கடோத்கசனை அவனுடைய ஸாரதி யுத்தபூமியைவிட்டு
எல்லா ஜனங்களும் பார்த்திருக்கையில் வெளியே அழைத்துப்
போனான். அசுவத்தாமாசாரியார் க்ரூரமான பாண விருஷ்டி
யால் பாண்டவர்கள் ஸோமகர்கள் இவர்களின் ஸைனியத்தை
ஓட்டினார். பிறகு கடோத்கசன் ப்ரக்ஞையை அடைந்து கோபங்
கொண்டு சீக்கிரம் கௌரவர்களின் ஸைனியத்தில் ப்ரவேசித்தான்.
அவைகளை பாணவிருஷ்டியால் ஓட்டினான். மகாரதிகர்களை நடுங்
கும்படி செய்தான். அப்பொழுதே அர்ஜுனனிடம் யுத்தத்திற்கு
வந்த கர்ணனை ஜகத்பதியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்த்து அர்ஜுனனை
காப்பாற்றுவதற்காக க்ரூரமான இந்திரனுடைய சக்தி ஆயுதத்தை
கடோத்கசனிடம் போடும்படி கடோத்கசனை கர்ணனிடம்
அனுப்பித்தார்.

(தொடரும்.)

ஆசாரமாலை.

(முன் 23ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.)

ஸந்தியாவந்தன மந்திரங்கள் பூராவுக்கும் அர்த்தம் சொல்லிவிட்ட படியால் மாத்யான்ஹிகத்தில் தனிமையாயுள்ள மந்திரங்களுக்கும் அர்த்தம் காட்டப்படுகிறது.

மந்திராசமனத்திற்கு, ஆப: புனந்த்வித்யஸ்யமந்த்ரஸ்ய பூதரிஷி: ஆபோ தேவதா அஷ்டுச்சந்த: அபாம் ப்ராசனே வினியோக:

ஓம் ஆப: புனந்து பிருதிவீம் பிருதிவீபூதா புனாதுமாம் புனந்து ப்ரம்மணஸ்பதி: ப்ரம்மபூதா புனாதுமாம் யதுச்சிஷ்டமபோஜ்யம் யத்வாதுஸ்சரிதம் மமஸர்வம் புனந்து மாமாப: அஸ்தாம் ச ப்ரதிக்ரஹம் ஸ்வாஹா என்று சொல்லப்படவேண்டும்.

இதன் அர்த்தமாவது:—ஆப: புனந்து என்னும் மந்திரத்துக்கு பூதரென்பவர் ரிஷியாவார். ஜலத்திற்கு அபிமானி தேவதைகள் தேவதை. அஷ்டுச்சந்தஸ். ஜலத்தை பானம் செய்வதில் வினியோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆப: அபிமானி தேவர்கள் அல்லது நாராயணனுடைய மூர்த்திகள் பிருதிவீம் இந்த பாஞ்ச பௌதிகமான சரீரத்தை, புனந்து பரிசுத்தம் செய்யட்டும். பிருதிவீ அந்த சரீரத்தினுள்ளே அந்தர்யாமியாய் இருந்துவரும் பிருதிவீ சப்தத்தால் சொல்லப்படும் ஸ்திரீரூபமுள்ளவரான நாராயணர் பூதா சுயம்தான் பரிசுத்தராயிருப்பவர் மாம் அந்த சரீரத்தில் அபிமானமுள்ள, புனாது என்னை பரிசுத்தமாய்ச் செய்யட்டும். ப்ரம்மணஸ்பதி: பிரம்ம சப்தத்தால் சொல்லப்படும் வேதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறவரான விஷ்ணு முதற்கொண்டு இந்திரன் வரையிலுள்ள எல்லா தேவர்களும் மாம் என்னை புனந்து பரிசுத்தமாக்கட்டும். ப்ரம்மபூதா பாபிரம்மத்தால் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட ஜலம், மாம் புனாது என்னை பரிசுத்தம் செய்யட்டும், யத் அபோஜ்யம் எது சுயமாக சாப்பிடத்தகாததோ, உச்சிஷ்டம் சூத்திரர்கள் முதலான நீசர்களின் எச்சிலோ, யத்வாதுஸ்சரிதம் எது துஷ்டமான ஆசாரமோ அஸதாம் ச ப்ரதிக்ரஹம் எது அயோக்யர்களிடமிருந்து தானம் பெறுதல் முதலான அகாரியமோ இவைகளின் சம்பந்தமான ஸர்வம் எல்லாபாபத்தையும் பரிகாரம்செய்து ஆப: இந்தப்ரம்மத்தால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஜலமானது மாம் என்னை புனந்து பரிசுத்தம் செய்யட்டும், ஸ்வாஹா அதற்காக என்னால் ஜபிக்கப்பட்ட ஜலமானது என் வாய் அக்னியில் நன்கு

ஹோமம் செய்யப்படட்டும். அர்க்யம். ஹம்ஸ: சுசிஷதித்யஸ்ய மந்த்ரஸ்ய கௌதம புத்ரோ வாமதேவர்ஷி: ஜகதீச்சந்த. சூர்யோ தேவதா மாத்யான்ஹிக அர்க்ய ப்ரதானே. வினியோக: ||

ஓம் ஹம்ஸ: சுசிஷத் வஸுரந்தரிக்ஷஸத் ஹோதாவேதிஷத் அதிதிர்துரோணஸத் | ந்ருஷத் வரஸத் ரிதஸத் வ்யோம ஸதப்ஜா கோஜா ரிதஜா அத்ரிஜாரிதம் என்பது மந்திரம்.

இதன் பொருளாவது:—ஹம்ஸ: சுசிஷத் என்னும் மந்திரத்திற்கு வாமதேவர் எனப்படும் நாராயணர் ரிஷி ஹம்ஸர் தேவதை ஜகதீச்சந்தஸ் அர்க்யம் விட இந்த மந்திரம் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. ஸ்ரீநாராயணரின் மகிமை சொல்லப்படுகிறது. ஹம்ஸ: அவர் தோஷமில்லாதவராய் ஸர்வோத்தமராய் இருக்கிறார். சுசிஷந் சுத்தமான த்வாரகை முதலிய ப்ரதேசங்களிலும் சுசியான வாயு பகவானிடத்திலும் இருப்பவர் வஸு: ...கமுள்ளவர். அந்தரிக்ஷஸந் உள் பார்வையுடைய எல்லா ரிஷிகளாலும் த்யானிக்கப்படுகிறவர் ஹோதா ஸகல இந்திரியங்களிலேயும் விஷயங்களை ஹோமம்பண்ணுகிறவர் வேதிஷந் யக்ஞவேதிகையில் பிரதானமாய் பூஜிக்கப்பட்டு இருப்பவர். அதிதி: அதிதியைப்போல் முக்யமாய் பூஜிக்கப்படுகிறவர் துரோணஸந் யக்ஞத்தில் த்ரோண கலசத்தைப் பிடித்து நிற்பவர் அல்லது ஜகத்தைப் பிரகாசிப்பவர் ந்ருஷந் மனுஷ்யர்களில் அந்தர்யாமியாயிருப்பவர் வரஸந் வரர்களான பிரம்மாதிகளில் இருப்பவர் ரிதஸந் வேதத்தில் இருப்பவர் வ்யோமஸந் ஆகாசத்தில் இருப்பவர் அல்லது அவியாகிருதாகாசத்தின் அபிமானியான ரமா தேவியிடத்திலும் ஸமஸ்த பிராணிகளின் ஹிருதயாகாசத்திலுமிருப்பவர், அப்ஜா ஜலத்தினின்றும் உண்டானவைகளில் இருப்பவர். கோஜா: பசுக்களில் அந்தர்யாமியாய் ப்ராதுர்பவித்தவர் அத்ரிஜா: பர்வதங்களில் உண்டானவைகளில் இருப்பவர் ரிதம் நிர்விகாரமும் எல்லாம் பூர்ணமாயுமிருப்பவர். என் சரீரத்தினுள்ளேயிருக்கும் தோஷங்களை போக்கடிக்க தாம் மிகவும் ஸமர்த்தர்.

ஆகிருஷ்ணேதி மந்திரஸ்ய அங்கிர ஸபுத்ர: ஹிரண்ய ஸதூபரிஷி: ஸவிதா தேவதா த்ருஷ்டுப் சந்தஸ் அர்க்ய பிரதானே வினியோக: |
ஆகிருஷ்ணேன ரஜஸா வர்த்தமானோ நிவேசயன் அம்ருதம் மர்த்யம்ச |
ஹிரண்யயேன ஸவிதா ரதேன தேவாயாதி புவனானி பச்யன் ||

இதன் தாத்பர்யமாவது:— ஆகிருஷ்ண என்னும் மந்திரத்திற்கு ஆங்கிரஸஸின் பிள்ளையான ஹிரண்ஸ்தூபர்ரிஷி ஸவிதாதேவதை த்ருஷ்டுப் சந்தஸ் அர்க்யத்தைக் கொடுப்பதில் இம்மந்திரத்தை உபயோகப்

படுத்தப்படுகிறது. இதன் பொருளாவது:—ரஜஸா வைகுண்டத்தில் ஆகிருஷ்ணேன கிருஷ்ணவர்ணமுள்ள ஆதிசேஷனின்மீது ஆ வர்த்தமான: படுத்துக்கொண்டிருப்பவனும் தேவ: க்ரீடாதி குணவிசிஷ்டனுமுள்ள ஸவிதா சிருஷ்டிஸ்திதி முதலியவைகளைச் செய்பவனுமுள்ள ஸ்ரீ நாராயணர் ஜனான் நிவேசயன் ஜனங்களில் பிரவேசித்தவனும் ஹிரண்யயேன ரதேன ஸுந்தரமான கருடன்மீது உட்கார்ந்தவனாய் புவனானி பச்யன் தான் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கும் லோகங்களைப்பார்த்துக்கொண்டும் அமர்த்யம் மர்த்யம் ச சாசுவதமாயுள்ள மோக்ஷத்தையும் க்ஷணிகமாயுள்ள புருஷ ஐசுவரியத்தையும் உத்பாதயன் ஜனங்களுக்கு உண்டாக்கிக்கொண்டும் யாதி போகிறார்.

இரண்டாவது அர்த்தமாவது:— ஹிரண்யயேன ரதேன ஆவர்த்தமான: விசித்ரமாய் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ள சரீரத்தில் அந்தர்யாமியாயுள்ள ஸ்ரீ நாராயணர் கிருஷ்ணேன ரஜஸா தமோ குணத்தாலும் ரஜோ குணத்தாலும் அமர்த்யம் மரணமில்லாதவர்களான தேவர்களையும் மர்த்யம் ச மரணமுள்ள மனுஷ்யர்களையும் காலம்யோக்யதை இவைகளுக்குத்தகுந்தபடி நிவேசயன் பிரவேசித்து தேவ: க்ரீடாதி குணவிசிஷ்டனும் ஸவிதா சிருஷ்டியாத்யஷ்ட கர்த்தாவாயுமுள்ள பகவான் புவனானி பச்யன் தன்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகங்களைப்பார்த்துக்கொண்டு யாதி செல்கிறார்.

மூன்றாவது அர்த்தம்:—ரஜஸா கிருஷ்ணேன ச ஆவர்த்தமான: ரஜோ குணமுள்ள பிரம்மாவோடும் தமோகுணமுள்ள ருத்திரனோடும் கூடி அவர்களின் அந்தர்யாமியாயிருந்து அம்ருதம் மர்த்யம் ச நிவேசயன் சிருஷ்டியையும் சம்ஹாரத்தையும் செய்துகொண்டு ஹிரண்யயேன ரதேன ஸுந்தரமான தன் ரூபத்துடன் புவனானி பச்யன் ஸமஸ்த உலகங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு ஸவிதா தேவ: சிருஷ்டியாத்யஷ்டகர்த்தாவாயுள்ள நாராயணர் யாதி செல்கிறார்.

ஸூர்யோபஸ்தான மந்திரமாவது:—

1. ஓம் உதுத்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்திகேதவ: |
த்ருசே விச்வாய ஸூர்யம் ||

கேதவ: த்வஜம் போல் மகத்வத்தைக்காட்டக்கூடிய சூரிய கிரணங்கள் அல்லது பகவத் பக்தர்கள் விச்வாய ஸர்வஜனங்களுக்கு த்ருசே ஞானத்திற்கும் அல்லது மோக்ஷ ஸாதனமான ஞானோபதேசத்திற்கும் ஜாதவேதஸம் ஸர்வக்ஞனான தேவம் ஸூர்யம் பிரஸித்தமான சூரிய

ீதவதையை அல்லது ஸூரிஜனங்களால் அடையக்கூடிய ஸர்வப்ரேரகனை நாராயணனை உத்வஹந்தி உத்கிருஷ்டமாய் உபதேசம் செய்கின்றனர்.

2. அபத்யேதாயவோ யதா நக்ஷத்ரா யந்த்யக்துபி:।
ஸூராய விச்வ சக்ஷஸே॥

யேதாயவ: பிரஸித்தமான கள்வர்கள் விச்வசக்ஷஸே ஸூராய ஸூரியன் நன்றாய் உதித்து எல்லோர் கண்ணிற்படவும் யதா அபயந்தி எப்படி போய் விடுகின்றனரோ அப்படி நக்ஷத்ரா: நக்ஷத்திரங்கள் அல்லது காமக்ரோதாதிகள் அல்லது நக்ஷத்திரங்களைப்போன்ற அல்ப ஸாமர்த்தியமுள்ள துர்ஜனங்கள் விச்வசக்ஷஸே ஸூராய நாராயணன் உதித்தவுடன் அப யந்தி விலகிவிடுகின்றனர்.

3. அத்ருச்ரமஸ்ய கேதவோ விரச்மயோ ஜனம் அனு।
ப்ராஜந்தோ அக்னயோ ய

அஸ்ய இந்தசூரியனின் கேதவ: ஞாபகமான விரச்மய: கிரணங்கள் அல்லது விஷ்ணுபக்தர்கள் யதா ப்ராஜந்த: அக்னய. பிரகாசிக்கும் அக்னி எப்படியோ அப்படி ஜனன் ஸாது ஜனங்களுக்கு அனு அத்ருச்ரம் கிரமமாய் க்ஞானத்தைத் தருகின்றனர்.

3. தரணிர் விச்வதர்சதோ ஜ்யோஷ கிருதஸிஸூர்ய।
விச்வமாபாஸிரோசனம்॥

ஸூர்ய ஹே! சூர்யனே தரணி: தாரகனாய் ஜனங்களை கரையேற்றுபவனாய் இருக்கிறாய். யதா விச்வதர்சத: எப்படி நீர் எல்லோராலும் பார்க்கத்தகுந்தவராய் இருக்கிறீரோ ததாஜ்யோதிஷ்கிருத் அஸி அப்படி ப்ரகாசம் செய்பவராய் இருக்கிறீர். ரோசனம் யதாஸ்யாத்ததா திருப்தி எப்படி உண்டாகுமோ அப்படி விச்வம் ஆபாஸி எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கிறீர். (தொடரும்,)

ஸ்ரீ நாராயண பண்டிதாசாரியார் இயற்றிய
ஸ்ரீமத்வவிஜயம்.

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம்.
(முன் 55ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.)

9. ஸ்ரீ மத்வாசாரியரூபம் தான் சொன்னதாயுள்ள உத்தம பிரம்ம ஸூத்திரங்களின் அர்த்தத்தை அடுத்தடுத்து வேத வாக்

யங்களால் அனுவாதம் செய்கிறது. அந்த வேத வாக்யங்களின் அர்த்தத்தை ஸ்மிருதிக்களை உதாஹரித்து அதனால்நன்கு விளங்கச் செய்வதாயிருக்கிறது. மேலும் இந்த அர்த்தத்திற்கு நன்றாய் பொருத்தமாயுள்ள யுக்திகளைக்காட்டுவதாய் இருக்கிறது. அவர் செய்த பிரம்மஸூத்திர பாஷியமும் இவ்வாறே தன்னால் சொல்லபட்டதாயுள்ள பிரம்மஸூத்திரங்களின் அர்த்தத்தை வேத வாக்யங்களை அடுத்தடுத்து உதாஹரணம் செய்து அனுவாதம் செய்து அந்த வேத வாக்யங்களின் அர்த்தம் இன்னது தானென்று ஸ்மிருதி வசனங்களைக்கொண்டு விளங்கச் செய்வதுடன் மிகவும் பொருத்தமான யுக்திகளையும் கொண்டதாய் இருக்கிறது. 10. ஸ்ரீ மத்வாசாரியாரின் ரூபம் தத்வார்த்தத்தை அறியவிருப்பும் ஸ்தூல புத்தியுள்ளவர்களின் கூட்டத்தையும் நன்றாய் போதிக்கும். பிரம்மஸூத்திரபாஷியமும் அப்படியே அந்த ஸ்தூலபுத்தியுள்ளவர்களின் கூட்டத்தையும் போதிப்பதாய் இருக்கிறது. ஆனால் பண்டிதர்களாலும் கூட பாஷ்ய வாக்கியங்களுக்கு இதுதான் அர்த்தமென்று சீக்கிரம் நிஷ்கரிஷை செய்யமுடியாது. அப்படியே ஸ்ரீ மத்வ ரூபத்தால் சொல்லும் வார்த்தைகள் பண்டிதர்களாலும் சீக்கிரம் அறியமுடியாதது. பாஷ்யம் அறியமுடியாததான கம்பீ அபிப்பிராயங் கொண்டது. மிருதுவான சப்தங்களோடு கூடிய ஸ்ரீ மத்வ ரூபமும் கம்பீரமான ஹிருதயமுள்ளதும் மிருதுவான வார்த்தைகளோடும் கூடியது. பாஷ்யம் மேற்பார்வைக்கு ஸுலபமாய் தோன்றுகிறது. ஆயினும் துஷ்டவாதிகளுக்கு பயங்கமாயுள்ளது. ஸ்ரீமத்வரூபமும் அவ்வாறே பார்வைக்கு பரமசாந்மான காந்தியோடு கூடியிருப்பினும் விபக்ஷத்தார்களுக்கு பயங்கமாயுள்ளது. 11. பாஷியம் தவறான சப்தங்கள் இல்லாததாய் நிஷ்ப்ரயோஜனமான வார்த்தைகளில்லாததாயும் பாஷியத்திற்கு அவசியமாயுள்ள லக்ஷணங்கள் எல்லாவற்றாலும் பொருந்தியதாய் தேவச்ரேஷ்டர்களாலும் சிலாகிக்கப்படுவதாயும் இருக்கிறது. ஸ்ரீ மத்வரூபமும் எவ்வகை தோஷமில்லாததாயும் நிஷ்ப்ரயோஜனமான பேச்சு இல்லாததாயும் முப்பத்திரண்டு மகாபுருஷ சாலக்ஷணங்கள் பொருந்தி காணப்படுவதாயும் தேவச்ரேஷ்டர்களால் பூஜிக்கத்தகுந்ததாயுமிருக்கிறது. 12. பாரதீவிஜயர் ஸம்வித

நந்தர், பிரம்மகோஷர், சதாநந்தர், உத்ததர், விஜயர், ருத்திரபட்டர் வாமனர், யாதவப்ரகாசர், ராமானுஜர், பர்த்ருப்ரபஞ்சர், த்ராவிடர், பிரம்மதத்தர், பாஸ்கரர், பிசாசர், விருத்திகாரகர், விஜயபட்டர், விஷ்ணுக்ராந்தர், வாதீந்திரர், மாதவதாஸர், ஸங்கரர் ஆகிய இருபத்தியொன்று வாதிகளால் செய்யப்பட்டுள்ள பிரம்மஸூத்திரத்தின் குச்சிதமான பாஷியத்தை இந்த மத்வபாஷியம் கண்டிப்பதாய் இருக்கிறது. மத்வரின் ரூபமும் அவ்வாறுதான். இதற்கு முன்பும் இனிமேலும் இப்போதும் ஆகிய முக்காலத்திலுமுள்ள ஜனங்களால் எந்த சந்தர்பத்திலேயும் மத்வாசாரியாரின் பாஷ்யம் கண்டிக்கமுடியாததாகும். மத்வரின் ரூபமும் அவ்வாறே. இப்பேர்ப்பட்ட அற்புதமான பிரம்மஸூத்திர பாஷியத்தை ஸ்ரீ மத்வாசாரியார் இயற்றினர். 13. ஸ்ரீ மத்வாசாரியாருடைய எந்த ஸூத்திர பாஷியத்திலுள்ள ஒரு எழுத்தாகிலும் எழுதினவன் கங்கையின் புண்யகரமான வெள்ளத்தின் கரையில் விஷ்ணு தேவாலயத்தை கட்டினவனுக்குச் சமானமாகி அந்த புண்யத்தை அடைவானே அப்பேர்ப்பட்ட மத்வ பாஷியம் பூராவையும் முதலில் ஸ்ரீ மத்வாசாரியார் அதை இயற்றும்பொழுது அவருடைய பிரிய சிஷ்யரான ஸத்யதீர்த்தர் எழுதினர்.

சோபனபட்டர் தோற்றுப்போய் சேர்ந்தது.

அந்த சிறு பதரியில் உள்ள நாராயணனை நமஸ்கரித்து பூர்ணப்ரக்ஞரான மத்வாசாரியார் அவருடைய ஸ்வாமியான நாராயணருடைய வாக்யத்தில் கௌரவத்தால் விரைவாய் அவ்வூரைவிட்டு புறப்பட்டு சிஷ்யர்கள் பரிவாரங்களுடன் பற்பல தேசங்களைத்தாண்டி தக்ஷிணத்தில் கோதாவரி நதியின் கரையோரத்திலுள்ள நகரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். 15. அங்கு வித்வத் சம்பாவனையைப் பெறுவதற்காக கூடிய பதினெட்டு வேத சாகைகள் அறிந்த பண்டிதர்களால் அத்யயனத்திலும் அர்த்தவிசாரத்திலும் பரீக்ஷார்த்தமாய் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேதங்களை எல்லாம் ஸ்ரீ மத்வாசாரியார் சொன்னர். மேலும் அந்த சபையில் பிரஸ்தாபத்திற்கு வந்த பாட்டமதம் ப்ரபாகா மதம் வைசேஷிகமதம் நையாயிகமதம் பௌத்தமதம் சார்வாக மதம் ஆகிய ஷண் மதங்களையும்

கண்டித்தார். 16. அந்த பண்டிதர்களில் யார் யார் எந்தெந்த சாகைகளை அத்யயனம் செய்திருக்கின்றனரோ, எந்தெந்த சாஸ்திரங்களை கற்றறிந்திருக்கின்றனரோ, அவரவர்கள் தனித்தனியே அத்யயனத்திலும் சாஸ்திர விசாரத்திலும் ஸ்ரீ மத்வாசாரியாரைக் கேட்டு அதையெல்லாம் அவர்சொல்லிவிட, அவர்களெல்லோருமே அவர்களின் பரீக்ஷைபலிக்காமல் தோற்றுப்போனபின், ஸ்ரீமத்வாசாரியாரைப்பார்த்து, பண்டிதரான மத்வாசாரியாரே! உண்மையாய் நீர் ஸர்வத்தையும் அறிந்த ஸர்வக்ஞராயிருக்கிறீர். உமக்கு சமானமானவர் யாருமில்லைதான் என்று சொன்னார்கள். 17. இவ்வாறு ஸ்ரீ மத்வாசாரியார் ஆறு மதங்களையும் கண்டித்தவுடன் வேதங்களின் எல்லா லக்ஷணங்களையும் நன்கு அறிந்து நிர்ணயம் செய்பவராயும் அந்த பண்டிதசபையில் உயர்தர பண்டிதரென்று எல்லோராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டவராயுமுள்ள சோபனபட்டர் என்பவர் வேத சாஸ்திரங்களில் மத்வாசாரியாரை நன்றாய் பரீக்ஷித்து அவரை ஸர்வக்ஞர் என்று தெரிந்துகொண்டு, அவரால் தான் விசேஷமான க்ஞானத்தை அடைய வேண்டுமென்று அச்சபையின் நடுவில் அப்பொழுதே வெகு சந்தோஷமாய் அடுத்தடுத்து நமஸ்காரம் செய்தார். 18. தர்க்கசாஸ்திரம் தெரிந்தவர்களில் சிரேஷ்டரும் பண்டிதருமான இந்த சோபன பட்டர் அச்சமயப் பிரசாரத்திலிருந்த பாட்டமதம் முதலான ஆறுமதங்களையும் அவைகளிலுள்ள தோஷங்களை எடுத்துச்சொல்லி கண்டித்திருந்தார். வேதங்கள் பாரதம் அநேக புராணங்கள் இவைகளில் சொல்லப்பட்டதான ஆசார அனுஷ்டானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். ஸ்ரீமத்வாசாரியாரைப் பார்த்தபின் அவர் இயற்றியுள்ள ஸூத்திரபாஷியத்தை மத்வாசாரியாரிடமிருந்தே சிரவணம் செய்தார். 19. இந்த பாஷியத்தை கேட்டபின் அவருக்கு வேறு எந்த கிரந்தங்களிலேயும் சாஸ்திரங்களிலேயும் ஆனந்தமுண்டாகவில்லை. வேறு எந்த கிரந்தங்களிலேயுமில்லாததான ஆச்சரிய விஷயங்களடங்கிய அற்புதமான இந்த மாத்வ பாஷியத்தையே சிரவணம்செய்தார். கமல புஷ்பத்தின் மகரந்தத்தை உண்டு அனுபவமுள்ள வெண்மையான இறகு கொண்ட ஹம்ஸம் வேறு புஷ்பத்தின் ரஸத்தை விரும்பமாட்டாதல்லவா? 20. ஸ்ரீ மத்வாசாரியாருடன் சஞ்சாரம் செய்து

கொண்டு இந்த சோபனபட்டர் ஆங்காங்கு கூடும் வித்வத்ஸபைகளில் இதர மதங்களை வாதிக்கும் பண்டிதர்களின் வாதங்களை ஆனந்த தீர்த்தரின் சாஸ்திரங்களில் சொல்லியுள்ள யுக்திகளால் கண்டித்து, அவர்களை அலக்ஷியம்செய்து, அடியிற்கண்டவாறு சமயத்திற்கேற்றதான வார்த்தையைச் சொன்னார். 21. சங்குச் சுண்ணாம்பு செய்பவன் ஒருவன் பலவகை சங்குகளைப் பொடியாக்கி வருகையில், அமூல்யமான வலமுரி சங்கத்தைப் பொடியாக்க பலவாறு யத்தனப்பட்டும் முடியாமல் இது பிரயோஜனமில்லாதது என்று அபிப்பிராயங்கொண்டு அந்த வலமுரிசங்கத்தை விட்டெறிந்துவிட்டான். 22. அபாரமான புத்தியுள்ள மத்வாசாரியாரின் ஸூத்ரபாஷ்யமும் வலமுறிசங்கம்போல் இவ்வாறேனாது சங்கத்தின் புண்யப்பாவத்தால் கிடைத்தது. புண்யமில்லாதவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடாதது. இந்த மத்வ பாஷ்யத்தை நன்கு தெரிந்துகொள்ளாமல் இது பிரயோஜனமில்லை என்று இதை விடுகிற துர்ஜனன் அந்த வலமுறி சங்கத்தின் மகத்வத்தை அறியாது பிரயோஜனமில்லை என்று விட்டெறிந்த சுண்ணாம்புகாரனின் புத்திக்கு சமானமான புத்தியுள்ளவன். அல்லது இவனுக்கு ஹீனமான தாழ்ந்த புத்தியுள்ளவன் இல்லையென்றே சொல்லவேண்டும். இந்த திருஷ்டாந்தமும் போதாதுதான். 23. அந்த சுண்ணாம்புகாரனால் விட்டெறியப்பட்டிருந்ததான அந்த வலமுறி சங்கத்தைப் பார்த்து அதை பூஜித்தாலும் தொட்டுவந்தாலுமே மகாஸம்பத்துக்கள் உண்டாகும் என்று அதன் மகத்துவத்தை அறிந்த ஒருவன் அதை விற்று அதிகமான பணத்தைப்பெற்றான். அமூல்யமான அந்த வலமுறிசங்கம் கிடைத்தும் பணம் அதிகமாய் அவனுக்கு கிடைத்ததேயொழிய அபரிமிதமான அல்லது மிகவும் ஏராளமான பணம் அதனால் அவனுக்கு கிடைக்கவில்லை. அது புக்தம் தான். அதிருஷ்டத்துக்கு தெய்வமாய் அதாவது அதை பிரேரிபிப்பவரான நாராயணர் அந்தந்தபுருஷனின் யோக்யதைப்படி பாக்யத்தைத்தருகிறார். அதன்படி அந்த வலமுறி சங்கத்தை விற்றவன் அவனுடைய யோக்யதையின்படித்தான் அதிகத்தொகையைப்பெற்றான்.

(தொடரும்.)

சங்கரலீலா விலாஸம்.

மைசூர் மகாராஜா காலேஜ் லெக்சரர் ஸ்ரீமான் H. சுப்புராவ் M.A., எழுதியதாவது:—

(முன் 29ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.)

மேலும் குறுக்கேபோகும் புண்ட்ரத்தையும பஸ்மதாரணத்தையும் இங்கு நிந்திக்கப்பட்டிருப்பதால் இவை வேத விருத்தமான ஆசாரம் என்று ஏற்படுகிறது. மேலும் பிரஹ்லாதன் விபீஷணன் மாந்தாதா அம்பரீஷன் சுகர் மார்க்கண்டேயர் முதலான மகாத்மாக்களாய் பிரம்மவித்துக்களான பிரம்மக்ஞானிகள் தப்த சக்ரத்தை தரிக்கவேண்டுமென்கிறார்கள் என்று இந்த ஸ்மிருதி சொல்வதால் இது ஸத்ஸம்பிரதாயம் என்றும் உங்கள் பஸ்மதாரணம் முதலியவைகள் அந்தபரம்பரையாய் வந்த அவைதிக தர்மமென்றும் நான் நிச்சயித்துவிட்டேன். தாதா! நான் சொல்வதெல்லாம் விளங்கிற்று? எனக்கென்ன உங்களிடம் மனஸ்தாபமா? அந்த மத்வாசாரியார் எனக்கு என்ன மானியம் விட்டாரா? அல்லது நீங்கள் என்னை த்வேஷித்து ஹிம்ஸித்தீர்களா? உள்ளதைச் சொன்னால் உடம்பு எல்லாம் எறியும் என்று சொல்வதுபோல் சிலர் மட்டில் யோசிக்காமல் சாஸ்திரங்களை முன் பின் விமரிசை செய்ய. என்னை தூஷித்தால் நான் என்ன செய்வது. சக்ரதாரணம் செய்யாதவனும் பஸ்மதாரணம் செய்பவனும் அநேக பாபங்களுக்கு உள்ளாவான் என்று சொல்லியிருக்கிறதே" என்றிவ்வாறு த்ரிவிக்ரம பண்டிதாசாரியார் அமோகமாய் உபன்யாஸம்செய்து அதை முடித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அந்த குலவ்ருத்தரான ஸ்மார்த்த பிராம்மணர் எல்லோரும் பார்க்கும்பொழுதே கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பத்தை பெருகவிட்டுக்கொண்டு தன் நெற்றியிலுள்ள விபூதியை அழித்து தன் ஜனங்களை திரும்பிப்பார்த்து இவ்வாறு சொன்னார். பண்டிதர்களே! கேட்டீர்களா? ஏதாவது நீங்கள் சொல்லவேண்டியிருந்தால் முன்னாடி வந்து சொல்லுங்களேன்? இவர் பின்னாடி ஏன் நிந்திக்கிறீர்கள். பிராம்மண்யம் போவதாய்ச் சொன்னீர்களே? விபூதியை சூத்திரர்கள் தரிக்கவேண்டுமென்பதாயல்லவோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸரியான பிரமாணங்களைச் சொல்லி அவன் வாயை அடக்குங்கள். அப்பொழுது வேண்டுமானால் நான் இவனை சரிப்படுத்துகிறேன். இல்லாவிடில் வாயை மூடிக்கொள்ளுங்கள். சாஸ்திரத்தில் இருக்கிறபடி இவன் அனுஷ்டானம் செய்

கிருன் இவன் மீது குற்றமில்லை என்று விருத்தர் சொல்லி த்ரிவிக்ரம பண்டிதரை சிலாகித்து குழந்தாய் இதுகளை எல்லாம் உன் ஸ்வாமிகளா சொல்லிக்கொடுத்தார். அவர் மகானுபாவர் தான் சந்தேகமில்லை என்ருர். அதற்கு த்ரிவிக்ரம பண்டிதாசாரியார் "தாதா! நம்மஸ்வாமிகள் ஸாக்ஷாத் குருராஜர்; ஸர்வக்ஞர். தேவோத்தமர்களான ருத்திராதிகளால் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட வாயுபகவானின் அவதாரம் தான் அவர். நான் அவருடைய ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்தாய் கண்டிருக்கிறேன். அவர் எங்கள் மீது அனுக்ரஹம் செய்துதான் சொல்லியிருக்கிருர். அநேக சுருதிகள் ஸ்மிருதிகள் மகாபாரதம் பாஞ்சராத்திரம் ராமாயணம் புராணங்கள் எல்லாம் அவர் பிரம்ம பதவிக்கு வரும் ஜகத்குருவென்றும் அவரை நிந்திப்பவர்கள் அத்யந்தம் முட்டாள்களென்றும் பாபிஷ்டர்களென்றும் கூறுகின்றனவென்று சொல்லிமுடித்தார். சபையும் கலைந்தது.

(தொடரும்.)

பாபியின் மரணவஸ்தை.

ஜீவனைவிட்டு பிராணன் வெளிக்கிளம்பும்பொழுது ...ட்டிய கண்கள் சுழலுகின்றன. நாடி ஓட்டம் கபத்தால் ... படுகிறது. தொண்டையில் கருகருவென்னும் சப்தம் உ... கிறது. சமீபத்தில் பந்துக்கள் சூழ்ந்திருந்து அழுதுகொ... என்ன கேட்டாலும்கூட காலபாசத்திற்கு வசனுகி ஒன்றும் பேசுவதில்லை. குடும்ப யோகக்ஷேமம் எப்படி நடக்குமோவென்பதிலேயே கவலைகொண்டு விம்மி விம்மி அழுகிருன். ஓர் நொடியில் இவனுக்கு இந்த உலகத்துப்பார்வை போய்விடுகிறது. தெய்வப் பார்வை ஏற்படுகிறது. இந்திரியங்கள் கலகலத்துப்போய் விடுகின்றன. எல்லா அவயவங்களின் உணர்ச்சிபோய் அவைகள் கட்டையாய் விடுகின்றன. வாயினின்றும் நுரையும் குழம்பான எச்சிலும் தள்ளுகிறது. உடனே மலவாயினின்றும் பிராணன் போய்விடுகிறது. யமதூதர்கள் நேரில்வந்து பிராணனை அதன் இடத்தை விட்டு அபகாரம் செய்யும்பொழுது நூறு தேள்கள் கொட்டினால் என்னவலி உண்டாகுமோ அந்த வலி உண்டாகிறது. சமீபத்தில் நிற்கும் யமதூதர்களின் ரூபம் பயங்கரமாய் கண்ணிற்படுகிறது. காக்காய்போல் கருப்பாயும் மூக்கு வளைந்தும் தலைமயிர்கள் செங்

குத்தாய் படர்ந்தும் கைகால் நகங்கள் ஆயுதங்கள் போல் நீண்டும் அந்த தூதர்களுக்கு காணப்படுகின்றன. அவர்கள் கையில்பெரிய தடியையும் பாசக்கயிற்றையும் தரித்து அவனைப்பார்த்து பற்களை கடகடவென்று கடிப்பார்கள். நிர்வாணமாய் வஸ்திரமில்லாமல் நிற்பார்கள். இந்தபயங்கர ரூபத்தைப்பார்த்துவிட்டு இறப்பவன் மிகவும் பயந்து ஜலமலத்தை விட்டுக்கொண்டு ஓவென்றலருவான். அச்சமயம் இறக்கமின்றி யமதூதர்கள் கைகட்டைவிரலளவு இருக்கும் ஜீவனை சரீரத்தினின்றும் இழுத்து கழுத்தில் பாசத்தால் கட்டி யமனிடம் கொண்டுபோய் விடுகிருர்கள்.

யமசிக்ஷா கிரமம்.

யமதூதர்கள் இவ்வாறு ஜீவனை அவனுடைய சரீர சம்பந்தம் விலக்கி அவனை கைப்பற்றிக்கொண்டு அதி வேகமாய் ஒன்றிரண்டு முகூர்த்த காலத்தில் அவனை நெடுக இழுத்து ஓடிக்கொண்டு குற்... வாளியை நியாயாதிபதியிடம் ஆஜர் செய்வதுபோல் யமனிடம் ...மமடைந்த ஜீவனை அடையாளம் சரிதானுவென்று அறிய ஆஜர் அல்லது ...ர்கள். யமன் தன் மந்திரியான சித்திரகுப்தனைக்கேட்டு சொன்ன...திருப்பதன் தூதர்களை விபரம் கேட்டு தெரிந்துகொண்டு டில் யோ... என்னை ஜீவன் தான் ஆயுஸ் முடிந்தவனென்று நிச்சயித்தால் ... வனு ல்ல யமன் சரிதான் என்று சொல்லி இந்த ஜீவனை மீண்டும் ...லோகத்திற்கு அழைத்துப்போகும்படி ஆக்ஞையிடுகிருர். யமதூதர்கள் இவனை ஆகாயமார்க்கமாய் பூலோகத்திற்கு திரும்பி அழைத்துவந்து அவன் இருந்த இடத்திற்கு கொண்டுபோய் விடு... கின்றனர். அங்கு கிடக்கும் தன் சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசிக்க அவனுடைய பூர்வவாஸனை தூண்டுகிறது, உள்ளே பிரவேசிக்க முடிவதில்லை. தத்வாபிமானி தேவதைகளும் முக்யப்ராணரும் வெளியே போய்விட்டதன் நிமித்தம் வெளிப்பார்வைக்கு இந்திரிய த்வாரங்கள் திறந்து கிடந்தபோதிலும் பிரவேசிக்கமுடியாபடி அடைபட்டுக் கிடக்கின்றன. சரீரமும் சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் அக்னியால் சுட்டுப்போய் விடுகிறது. பந்துக்கள் அழுவதை காண்கிருன். அவர்களை விட்டுப்பிரிய நேரிட்டதேவென்று மனதுக்கம் கொள்கிருன். சரீரம் கொளுத்தப்படும்பொழுது ஜீவன்

ஓலிவென்றலறுகிறான். ப்ரேததேகத்துடன் அவன் வட்டமிடு
கிறான். பசிதாகத்தால் வருந்துகிறான். அகாதமான துக்க ஸாக
ரத்தில் மூழ்குகிறான். அவனுடைய பிள்ளை முதலான பந்துக்கள்
சாமக்ரியைகளைச் செய்யத்துடங்கி ஒவ்வொரு தினமும் பிண்டத்
தைக்கொடுக்க ஒவ்வொரு நாளுக்கு ஒவ்வொரு அவயவமாக பத்து
நாட்களில் இந்த ஜீவனுக்கு ப்ரேததேகம் போய் பிண்டசரீரம் ஏற்
பட்டு சரீர பலமும் ஏற்படுகிறது. பதினோராவது நாளிலும் பன்
னிரண்டாவது நாளிலும் புத்ராதிகள் கொடுக்கும் ஸிரார்த்த அன்
னத்தை புசித்து அதுவரை பூலோகத்திலேயே இருக்கிறான்.
அவன் இறந்து பதின்மூன்றாம்நாளில் யமதூதர்கள் அவனை கைப்
பற்றி பூலோகத்தை விட்டு யமலோகத்திற்கு இழுத்துச்செல்கின்
றனர். பூலோகத்திலிருந்து யமலோகம் 86,000 யோஜனை தூரம்
இருக்கிறது. இந்த ஜீவன் ஓர் நாளைக்கு இருநூறு யோஜனை தூரம்
நடக்கும்படியாய் யமதூதர்களால் விரட்டப்படுகிறான். வழியில்
பதினாறு (ஷோடச) நகரங்கள் இருக்கின்றன. புத்ராதிகள் மாஸி
கத்தில் கொடுக்கும் பிண்டான்னத்தையும் உதகத்தையும் ஜீவன்
அந்தந்த நகரங்களில் காத்திருந்து புஜித்துவிட்டு முன்னடி செல்
கிறான். வர்கள் கொடுக்காதிருந்தால் அவைகள் இல்லாமல் பசி
தாகத்துட யே அவர்களை சபித்துக்கொண்டு வழி நெடுக விரட்
டப்படுகிறான் போகும் வழியும் மகா பயங்கரமானது. யமமார்க்
கம் என்பது எப்பேர்ப்பட்ட தைரியசாலிகளையும் நடுங்கச்செய்யும்.
தண்ணீரும் தங்க நிழலும் இல்லை. பன்னிரண்டு சூரியர்கள்
காலத்தில் காய்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். கருங்கல்களின்
மழையும் நெருப்புத்தணல்களின் மழையும் செம்மட்டி கோடாலி
கப்பாறை முதலிய ஆயுதங்களின் மழையும் ஆவிநீர் மழையும்
அங்காங்கு பெய்துகொண்டிருக்கும். சிங்கம் புலி வேங்கை முதல
ய கோரமான மிருகங்களும் பாம்பு உடும்பு தேள் நண்டு முதலிய
ஊரடிய பிராணிகளும் சஞ்சரித்துக்கொண்டும் ஹிம்சிக்கும். பல
ன புயற்காற்றும் அதிகமான குளிர்காற்றும் மற்றொரு இடத்
தில் மூர்ச்சையடையச்செய்யும். வழியில் இருபக்கமும் கத்தி
முனைபோல் சரீரத்தைப்பிளக்கும் கூர்மையான முனைகொண்ட
இலைகள் நிறைந்துள்ள அநேக மரங்கள் அடர்ந்த பாதையில்லா

மலிருக்கும் அஸிபத்ரவனமென்ற கோரமான அரண்யமு
இருந்துவருகிறது. இருண்ட இருட்டில் அதன் வழியாய் இந்த
பாபி ஜீவன் யமதூதர்களால் கருணையின்றி விரட்டியடிக்கப்படு
வான். இந்த வனம் இரண்டாயிரம் மைல் தூரமுள்ளது. மிகுந்த
துக்கத்துடன் ஓடிக்கொண்டே இந்த வனத்தைக்கடக்கவேண்டும்.
வழியில் பயங்கரமான பக்ஷிகளின் ஹிம்சையும் காட்டுத்தீயின் சங்
கடமும் அதிகமாய் ஏற்படும். இவ்வனத்தைக்கடந்து யமமார்க்
கத்தில் வந்தபின் வைதாணி என்னும் ஆற்றைக்கடக்கவேண்டிய
தாகும். இந்த ஆறு நூறு மைல் அகன்றதும் ரத்தம், சீ, அமேத்
யம்; முதலியவைகளையே ஜலமாகக்கொண்டதுமாகும். பெரும்
முதலைகள் ஆமைகள் நத்தைகள் முதலியவை சஞ்சரித்துக்கொண்
ஹிம்சிக்கும். அந்த ஆற்றில் இந்த பாபி ஜீவனை யமதூதர்க
தள்ளி அவனை இழுத்துக்கொண்டு அதைக் கடக்கும்படி செய்
வார்கள். புத்ராதிகள் கோதானம் செய்தால்தான் இந்த புண்ய
ப்ரபாவத்தால் அந்த நதியைத்தாண்டலாமேயல்லாது வேறு வழி
யில்லை. யமதூதர்கள் இந்த பாபி ஜீவனை காலிலும் கையிலும்
விலங்கிட்டு முத்காம் தோமரம் அங்குசம் முதலிய ஆயுதங்களால்
அடித்துக்கொண்டு இவ்வாறு கோரமான பதினாயிரத்து அறுபத்தெட்டு யோசனை
தூரமுள்ள யமமார்க்கத்தைக் கடக்கச்செய்து வருஷம் ஒரு வருஷம்
முடிவில் யமலோகத்திற்கு கொண்டுபோய் சேர்க்கிறனர். யம
லோகம் போய் சேருமுன் அந்த லோகத்திற்கு முந்தியுள்ள பஹு
பீதி என்னும் நகரத்திற்கு ஜீவன் போய் சேர்ந்தவுடன் அவனுக்கு
அதுவரை இருந்த ஓர் முழ நீளமுள்ள பிண்டதேகம் போய்விடுகி
றது. சரீரம் நசித்துப்போகாமல் யமதண்டனையை அனுபவிக்க
அருகமான யாதனாசரீரம் அவ்வூரில் அவனுக்கு உண்டாகிவிடு
கிறது. அந்த யாதனா சரீரத்துடனுள்ள ஜீவனை யமதூதர்கள் யம
னிடம் அழைத்துப்போய் விசாரணை செய்யப்பட யமனுக்கு எதி
ரில் நிறுத்துகிறார்கள். அச்சமயம் இந்த பாபி ஜீவனுக்கு வெகு
பயங்கரமான ரூபத்துடன் கண்ணிற்படுகிறான். இவன் செய்த
புண்ய பாபங்களின் விபாத்தை சித்ரகுப்தனைக்கேட்கிறான். சித்ர
குப்தன் ஸர்வக்ஞனாயினும் அதிகார தோரணையால் அவனுடைய
மந்திரிமார்களான ச்ரவணதேவதைகளைக் கேட்கிறான். இந்த ச்ர

ள தேவதைகள் பிரம்மாவின் புத்ரர்கள். வெகுதூரம் நடப்பதை
ல்லாம் கேட்டறியும் சக்திபடைத்தவர்கள். அவர்கள் ஆதியோ
ந்தமாய் இந்த ஜீவன் செய்த புண்ய காரியங்களையும் பாபகாரி
ங்களையும் சொல்ல எல்லா ஜீவராசிகளிடத்திலேயும் பக்ஷபாத
மின்றி நடக்கும். தர்மதேவதையான யமதர்மராஜன் சபையோ
ாகிய மகாத்மாக்களாகிய பல மகரிஷிகள் ராஜரிஷிகள் முதலியவர்
களின் எதிரில் இந்த ஜீவனுடைய புண்ய பாபங்களுக்கு ஏற்ற
ான சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட தண்டனைகளை விதித்து
துவைகளை அனுபவிக்கும்படி செய்கிறான். ஜீவன் தான்செய்த துஷ்
ிருத்தியங்களை எல்லாம் நினைத்து நினைத்து வருந்துகிறான்.

அனந்தவிரத கதை.

விஷ்யோத்தர புராணத்தில் சொல்லப்படுவதாவது:—

ஜராஸந்தனை ஸம்ஹாரம் செய்விப்பதற்காக தர்மபுத்திரரால் ராஜ
ூயயாகம் செய்யப்படவும் மயாஸுரன்செய்த அநேக வேலைப்பாடுள்ள
ந்த யாகசாலையின் சபையைப் பார்ப்பதற்கு சென்ற துரியோதனன்
லமில்லாத இடத்தில் ஜலமிருப்பதாய் எண்ணி அங்கியை தூக்கி நடந்த
ும் ஜலமுள்ள இடத்தில் ஜலமில்லாததாய் எண்ணி அதில் விழுந்து
்திரங்களை நனைத்துக்கொண்டும் வாசற்படியில்லாத இடத்தில் வாசற்
டி இருப்பதாய் கண்டு சுவற்றில் தலையை மோதிக்கொண்டும் துரௌ
தி பீமசேனர் முதலியவர்கள் ஊக்க சிரிக்க மிகுந்த அவமானத்துடன்
மனுன சகுனியின் யோசனையின்பேரில் பாண்டவர்களின் மகத்தான
சுவரியத்தை அபகரிக்க சொக்கட்டாணுடி அவர்களை தோற்கடித்து
னத்திற்கு அனுப்பிவிடவும் அங்கு பாண்டவர்களை பார்க்கவந்த ஸ்ரீ
ருஷ்ணரை தர்மபுத்திரர் கிருஷ்ணா! நான் என் தம்பிமார்களுடன்
்தமில்லாத அனந்தமான மகாதுக்கத்தை அடைந்திருக்கிறேன். இது
லக எந்த தேவதையை நான் பூஜிக்கவேண்டும். இழந்துபோன ராஜ்
ும் எனக்கு எப்படி கிடைக்கும் என்று பிரசினம் செய்தார். அதற்கு ஸ்ரீ
ருஷ்ணர் பாத்ரபத மாஸம் சுக்லபக்ஷம் சதுர்தசியில் அநந்தவிரதத்தை
செய்வதால் ஸ்திரீபுருஷர்கள் யாவருக்குமே ஸமஸ்த பாவங்களும்
தொலையும் என்றார். வீரவைஷ்ணவரான தர்மபுத்திரர் அந்த அனந்தன்

யார் ஆதிசேஷனு தக்ஷகனு அல்லது பரபிரம்மமான நாராயணன்தா
என்று கேட்டார். அதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அந்த அனந்தன் நாே
எனக்கு ஆதிகாலமோ மத்யகாலமோ அந்தகாலமோ யாதுமில்லை. நா
நித்யன் ஸர்வவியாபி. அதனால் எனக்கு பலவகை நாமங்களுண்டு. இந்
விரதம் அனந்தனான என்னுடைய பூஜையேயாகும். வீரவைஷ்ணவனு
உனக்கு ஏற்றதேயாகும். இதனால் உனக்கு சம்பூர்ண பலன் கிடைக்
மென்று சொன்னார். பிறகு தர்மபுத்திரர் முன்பு இந்த விரதத்தை
யாராவது செய்ததுண்டாவென்றும் அது எப்படி செய்யப்படவேண்
மென்றும் அதனால் வரக்கூடிய பலன் யாதென்றும் கேட்டார். ஸ்ரீ
கிருஷ்ணர் அதற்காக முன் நடந்த இந்த கதையை எடுத்துச்சொன்னா
முன்பு கிருதயுகத்தில் ஸுமந்து என்ற பிராம்மணனொருவன் வசிஷ்
குலத்திலுதித்த பிருதுவின் குமாரியான ஸுரூபா என்பவளை விவா
செய்துகொண்டு அவளிடம் சீலா என்னும் உத்தமகுணமுள்ள பெண்
பெற்றான். சிறிதுகாலத்திற்கெல்லாம் தாயான ஸுரூபா ஜுரத்த
இறந்துபோகவும் ஸுமந்து தர்மனென்பவரின் பெண்ணான கர்க
என்பவளை இரண்டாம் தாரமாக கலியாணம் செய்துகொண்டான்
முதல் தாரத்து குமாரியான தாய் இழந்த ஸுசீலா நாளுக்குநாள் வெ
வாய் விருத்தியடைந்து விவாகத்திற்கு யோக்யமான வயதை அடை
வும் ஸுமந்து பிராம்மணன் கன்யார்த்தியாய் வீட்டுக்குவந்த சாலகாய
கோத்திரத்து யோகீசுவரனின் மகனான கௌண்டின்யன் என்பவனுக்
விவாகம்செய்து வைத்தான். பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் ஊருக்
அனுப்பும்பொழுது ஸுமந்து அவர்களுக்கு சீர் செய்தனுப்ப அபி
பிராயப்பட்டும் மகாதுஷ்டையான இளையாள் அதற்கு இடங்கொடாம
கலகம் செய்ய சாதத்தை மட்டில் அவர்களுக்கு கட்டிக்கொடுத்
மாட்டு வண்டியில் அனுப்பினான். பெண்ணான ஸுசீலா அன்று நடுப்
வில் வழியிலுள்ள யமுனைக்கரைக்குவந்து வண்டியினின்றும் இறங்
பார்க்கவும் நதிக்கரையில் ஸ்திரீஜனங்கள் அநந்தசதுர்த்தசியன்று கும்
ுடும்பலாய் அநந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்து அநந்தனான நாராயண
பூஜிப்பதைப்பார்த்து அவர்களைக்கேட்டு விபரம் தெரிந்துகொண்டு அதன்
படி தானும் பூஜைசெய்து அநந்தக்கயிற்றை இடதுகையில் கட்டி
கொண்டு பிராம்மணனுக்கு அந்த கட்டு சாதத்தை தானம் செய்துவிட்
முன்போல் வண்டியில் ஏறினாள். அவ்வாறு அவள் அநந்தவிரதத்தை
அனுஷ்டித்து அநந்தனை பூஜைசெய்த மகிமையால் அந்த தம்பதிகள்
ஊர்போய் சேருமுன் அவர்களுக்கு விசேஷ சம்பத்து ஏற்பட்டது.
ஒரு ஸமயம் ஸுசீலா மாணிக்க வைடூரிய கசிதமான ஆபரணங்களை

208167

ட்டிக்கொண்டு முத்துமாலைகள் தரித்துக்கொண்டு நல்லவஸ்திரமுடுத்து
ாவித்திரிக்கு ஸமானமாய் இருந்து ஏகாந்தத்தில் பர்த்தாவான கௌண்
ன்யனுடன் உல்லாஸமாய் பேசிக்கொண்டிருந்தாள், அச்சமயம் அவள்
கையில் கட்டிக்கொண்டிருந்த அநந்தக்கயிற்றை கௌண்டின்யன்
ார்த்து கோபித்து பிடித்து ஸுசீலையே! என்ன கயிறு இது. என்னை வச
ாக்கும் மந்திரக்கயிறு? இதை யார் உனக்கு கட்டினது? உண்மையைச்
சால் என்று அதட்டிக்கேட்டான். அதற்கு ஸுசீலா இதுதான் பூஜ்ய
ான அநந்தக்கயிறு. இதை பூஜித்துக்கொண்டதால் தான் எங்களுக்கு
ந்த இணையற்ற மகாசம்பத்து உண்டாயிற்று என்று சொல்ல கௌண்
ன்யன் மூடே! அநந்தனு? அவன் யாரென்று சொல்லி அவளைக்கடிந்து
பசி அந்தக்கயிற்றை இழுத்து அறுத்து எறிகிறநெருப்பில் போட்டான்
ுசீலா ஐயோவென்றலறிக்கொண்டு அதைஎடுத்து பாலில் நனைத்தாள்.
ௌண்டின்யன் அநந்தனை அதட்டிக்கூறமாய் பேசினதின் நிமித்தம்
வனுடைய எல்லா ஸம்பத்துகளும் சீக்கிரமே அழிந்துபோய் நெருங்
ய பந்துக்களாலும் கூட விறட்டியடிக்கப்பட்டு அநந்தமான துக்க
முத்திரத்தில் மூழ்கினான். அப்பொழுது சுசீலா தன் பர்த்தாவைப்
ார்த்து அநந்தனை அதிக்ஷேபம் செய்ததால் இந்த தாரித்ரியம் வந்திருப்
பதாயும் அவரை சந்தோஷப்படுத்த பிரயத்தினம் செய்யும்படிக்கும்
கட்டுக்கொள்ள கௌண்டின்யன் மகாதுக்கத்துடன் வைராக்ய
டைந்து நிர்ஜனமான அரண்யம்போய் ஆகாரம் விட்டு கடுமையான
பம் செய்ய நிச்சயங்கொண்டு அந்த அநந்தமூர்த்தி பகவானை எப்படி
ாண்பேன் என்று அவரை தியானம் செய்திருந்தான். அந்த அரணி
த்தில் நல்ல மாமரமொன்று பூத்துகாய்த்திருந்தும் ஓர் பக்ஷியாவது
எறும்பு புழுக்களாவது அணுகாமலிருந்தது. அதைக்கண்டு ஆச்சரி
ப்பட்டு மாமரமே அநந்தனைக்கண்டாயோ என்று கௌண்டின்யன்
ட்க நான் அநந்தனை அறியேனென்றது. அவ்வாறே புல்தரையில்
ன்றிருக்கும் ஓர் காளையையும் வைக்கோல்போரில் அதைத்தின்னாமல்
ள்ளிக்குதித்துக்கொண்டிருக்கும் கன்றுடன் கூடிய ஓர் பசுவையும்
மலருமுதோத்பலாதி புஷ்பங்களுடன் ஹம்ஸகாரண்டவாதி பக்ஷிகளுட
னும் மொய்க்கும் வண்டுக்கூட்டங்களோடும் கூடி ஒன்றுக்கொன்று
ஜலம் பாய்ந்து ஜோடியாயிருக்கும் இரண்டு குளங்களையும் ஓர் கழுதை
யையும் ஓர் யானையையும் கிரமமாய் கண்டு அவர்களில் ஒவ்வொருவரை
யும் அநந்தனைக்கண்டாயா கண்டாயா என்று விசாரித்து ஒருவரும் காண
வில்லை என்று சொல்லிவிடவும் மகா துக்கமடைந்து மனம் நொந்து
மூர்ச்சையாய் கீழே விழுந்தான். பகவான் ஓர் கிழப்பிராம்மணனாய்

வந்து அவனை மூர்ச்சை தெளியச்செய்து அவனுடைய கையைபிடித்து
ஓர் குகையில் அழைத்துப்போய் திவ்யமான தன் வைகுண்டத்தையும்
தன் விச்வரூபத்தையும் காட்டினார். கௌண்டின்யன் சந்தோஷ
மடைந்து ஸ்தோத்திரம் செய்து தன்னை மன்னிக்கும்படி வெகுவாய்
கேட்டுக்கொள்ளவும் பகவான் அவனை வீட்டிற்கு போய் பதினான்கு
வருஷம் அநந்த விரதத்தை பக்தியுடன் செய்து அதனால் அவனுடைய
தாரித்ரியம் நீங்கவும் அவனுடைய புத்தி தர்மத்திலே நிலை நிற்கவும்
கிரமமாய் முடிவில் அவனுக்கு வைகுண்டம் கிடைக்கவும் மூன்று வரங்
களைத்தந்து இன்றைக்கும் ஆகாயத்தில் புனர்வஸு நக்ஷத்திரமாய் அவன்
காணும்படி செய்தார். அவன் தான் கண்ட மாமரம் முதலியவைகள்
யார் என்று கேட்க வேதவித்தாயிருந்து இதராளுக்கு சொல்லாதிருந்த
ஓர் பிராம்மணன்தான் அப்பேர்ப்பட்ட மாமாய் பிறந்திருக்கிறானென்றும்
தர்மதேவதை காளையாகவும், தானம் கொடுத்த விளையாதிருந்த பூமி
அந்த பசுவாகவும், அவனுடைய கோபம் கழுதையாகவும், அவனுடைய
மதம் யானையாகவும், தங்கள் இருவர்களுக்குள்ளேயே தான தர்மாதிகளை
செய்துகொண்டு தங்கள் சொத்து இதராளிடம் போகாமல் செய்து
கொண்டிருந்த இருவர்கள் இரண்டு குளங்களாகவும், தான் விருத்த
பிராம்மணனாயும், பயங்கரமான ஸம்ஸாரம்தான் இருண்டகுகையாகவும்
இருப்பதாய் காணப்பட்டதென்று பகவான் கௌண்டின்யருக்கு அறி
வித்து மறைந்தார். பகவான் ஆக்ஞையின்படி கௌண்டின்யன் பக்தி
யுடன் அநந்த விரதத்தை பிரதி வருஷமும் செய்துமுடித்து, ஸம்ஸார
கஹ்வர குகாஸு ஸுகம் விஹர்த்தும் வாஞ்சந்தியே குருகுலோத்பவ
சுத்தஸத்வா:। ஸம்பூஜ்ய சத்ரி புவனேச மநந்ததேவம் பத்னந்தி தக்ஷிண
கரே வரதோரகம் தே॥ என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லி அநந்தக்
கயிற்றை கட்டிக்கொண்டு பகவத் பக்தியடைந்து இஹலோகத்தில் எல்லா
பாக்யங்களையுமடைந்து பிறகு பகவானுடைய எல்லா வரன்களையுமடைந்
தான். ஆகவே தர்மபுத்திரா? உன் அநந்தமான கஷ்டம் தீர இந்த
அனந்தவிரதத்தைச் செய் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சொல்ல அவ்வாறே
தர்மபுத்திரர் தன் தம்பிமார்களுடன் செய்து துக்கம் நீங்கி சத்ருக்களை
யுத்தத்தில் ஜயித்து மகத்தான ஐசுவரியத்தை அடைந்தார். இந்த
கதையை சிரவணபடனம் செயவதால் ஸமஸ்த பாபங்களும் நீங்கி உத்தம
மான கதிவருமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாணுமதுரை ஸ்ரீஸத்யப்ரிய தீர்த்தஸ்வாமிகள்.

ஸ்ரீ ஸத்யப்ரிய தீர்த்தர் மாணுமதுரை மகாஸ்வாமிகள் என்று பிரசித்தராவார். உத்தராதி மடத்து பீடாதிபதியான ஸ்ரீஸத்ய பூர்ணஸ்வாமிகள் இவருக்கு ஸந்யாஸம்கொடுத்து ஸத்யவர்ய ரென்று நாமகரணம் செய்தார். இவருக்குப்பின் இவருடைய குருவான ஸ்ரீஸத்யபூர்ணர் ஸ்ரீஸத்யவிஜய ரென்பவருக்கு ஸந்யாஸம் கொடுக்க நேரிட்டது. ஸ்ரீஸத்யவிஜயரிடம் தான் ஸமஸ்தானதிபத்யமும் மடத்து முக்யமான மூலவிக்ரஹங்களும் வந்து சேர்ந்தது. ஸ்ரீஸத்யவிஜயர் ஸ்ரீஸத்யப்ரிய தீர்த்தருக்கு வேறு ண்டத்தைக்கொடுத்து தன் சிஷ்யருய்ச் செய்துகொண்டு ஸத்ய ரியரென்று நாமகரணம் செய்தார். அந்தபெயர்தான் பிரசித்த மாயிற்று.

இவர் கோதாவரி ஜில்லாவில் சஞ்சாரம் செய்துவரும்பொழுது பிஸாஜீபந்தர், நாரோபந்தர் முதலியவர்களால் பக்தியுடன் பிக்ஷை யளிக்கப்பட்டார். அச்சமயம் முதலாவது பாஜீராவ் வந்திருந்து ஸ்ரீஸ்வாமிகளை தான் மிகவும் பூஜித்து ராம்நகர் என்னும் கிராமத்தை ஜாகீராகக்கொடுத்தார். மற்றும் அந்நாட்டிலுள்ள எல்லா அரசர் களுக்கும் ஸ்ரீஸ்வாமிகளுக்கு விசேஷமான பூஜை செய்யும்படி தன் முத்திரை போட்டு உத்திரவையும் அவரிடம் கொடுத்து அடை யாளத்திற்காக தன் சில சைனியங்களையும் அனுப்பித்தார். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ராயச்சூர் சமீபம் சஞ்சாரம் செய்யும்பொழுது முராரியின் ஸேனாதிபதியான பித்தேசிங் என்பவர் அவரை நாடி வந்து தக்ஷிணத்தை ஜயிக்கத் தான் புறப்பட்டிருப்பதாயும் தனக்கு வெற்றி ஏற்பட அனுக்ரஹம் செய்யும்படிக்கும் ஸ்ரீஸ்வாமிகளை வேண்டிக்கொண்டான். அதற்கு ஸ்ரீஸத்யப்ரியர் தக்ஷிணதேசம் அவசியம் அவர் சுவாதீனமாகப்போவதாயும் யுத்தத்தில் ஜயம் கிடைக்கப்போவதாயும் அனுக்ரஹித்தார். பிறகு மேலக்கோட் டைக்கு போயிருக்கும்பொழுது அவ்வூர் மலையின்மீதுள்ள ஸ்ரீ நரசிம்ம தேவாலயத்தின் கதவு மூடப்பட்டிருக்க ஸ்வாமிகள் அதை கையால் தொடவும் கதவு தானுகதிறந்து பகவானுடைய தரிசனம் ஏற்பட்டது. இதைக்கேட்டு அவ்வூர் அரசன் ஆச்சரியப்பட்டு விசேஷ பூஜைகளைச்செய்தான். ஸ்ரீரங்கப்பட்டிணத்து அரசனும் ஸ்வாமிகளை தன்னிடம் சிலகாலம் தங்கி இருக்கச்செய்து ஏராள மான திரவியங்களையும் ரத்னசம்புடம் தங்கத்தடிகள் முதலியவை

களையும் கொடுத்தான். ஆர்காடில் அச்சமயம் திவானுயிருந்த கிருஷ்ணாஜீபந்தர் என்பவராலும் விசேஷமான மரியாதைபெற்றார். ஆரணியில் அவ்வூர் அரசன் வெங்கடராயரால் விசேஷ பூஜை பெற்று வாசம் செய்திருக்கையில் அங்கு மீண்டும் ஆர்காடு நவாப் திவான் கிருஷ்ணாஜீ பந்தர்வந்து ஸ்வாமிகளுக்கு தங்கமோராக் களால் அபிஷேகம்செய்து நவரத்ன சம்புடம் தங்கமணிகள் பல வகை வஸ்திராபரணங்களைக் கொடுத்தான். அங்கிருந்து புறப்பட்டு இரண்டாம்தரம் தேசசஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அவருடைய குருவான ஸ்ரீஸத்யவிஜயர் ஆரணிக்குவந்து அங்கு உபாதியால் வருந்தி காலகதியையடையப்போகும் சமயம் அவ்வூர் அரசனைக்கூப்பிட்டு தன் ஸமஸ்தான விக்ரஹங்களை பந்தோபஸ்தாய் தொடாமல் வைத்து ஸ்ரீ ஸத்யப்ரியரை எங்கிருந்தபோதிலும் சீக்கிரமே வரவழைத்து அவரிடமே கொடுத்துவிடும்படி ஆக்ஞை யிட்டு அவ்வூரிலேயே பிருந்தாவன மடைந்தார். ஸ்ரீஸத் பூர்ணரும் அவ்வாறே சீக்கிரம்வந்து ஸமஸ்தான விக்ரஹங்க பெற்று மீண்டும் தேசசஞ்சாரம் செய்தார். கர்நாடக அரச முராரியின் நண்பராகயிருந்து அவரால் ஏராளமான திரவியத் பெற்றார். ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்வாமிகள் வசிக்கும்பொழுது மி பக்தியுடன் முராரி தன் ராஜ்யத்தையே அவருக்கு ஸமர்ப்ப செய்தான். ஆறு கிராமங்களை சிலாசாஸன பூர்வமாய் தா செய்தான். ஸ்ரீஸத்யப்ரியர் சொன்னபடி முராரிக்கு தக தேசம் ஜயிக்கப்பட்டு சுவாதீனமானது தான் அவரிடம் அளவ விசுவாசத்தையும் பக்தியையும் உண்டாக்கிற்று. பித்தேசிங் ரகோஜியும தனித்தனியே இரண்டு கிராமங்களை ஜாகீர் விட்ட இவர் மகாபண்டிதராயிருந்தார். திருச்சினப்பள்ளியில் நடந் மகாசபையில் பிரசித்தமான ஓர் விசிஷ்டாத்வைதியை ஜயித்து பத்திரிகை பெற்றதாய் சொல்லப்படுகிறது. மாணுமதுரைக்கு வ சமயம் இவருக்கு அசக்தி ஏற்படவும் வெகுநாளாய் தன்னுடனே வசிக்கும்படி செய்திருந்த மகாபண்டிதரான ராயசூர் ராமாசாரியா என்பவருக்குஸந்யாஸம் கொடுத்து ஸத்யபோதர் என்று நாம கரணம் செய்து மாணுமதுரையில் சகம் 1663 சைத்ரசுத்த த்ரயோதசியன்று பிருந்தாவனஸ்தரானார். சிவகங்கை ராஜாவுக்கு இவர் அனுக்ரஹம் செய்த அநேக சரித்திரங்கள் ஏராளமாய் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. பக்தியுடன் ஸேவை செய்பவருக்கு வரப்ரஸாதம் விசேஷமாய் செய்பவரென்று அந்த பக்கத்தில் யாவருமறிந்ததே யாகும்.

ஸ்ரீ மத்வ அஷ்டோத்தரம்.

பாஞ்சராத்திராகமம் பிரம்மஸம்ஹிதை முப்பதாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்படுவதாவது:—

தியானம்:—ஸ்ரீமதாநந்த தீர்த்தார்ய கல்யாணகுணராசயே| ஸர்வ தோஷாதி தூராய நமோ மஸ்கரிமௌலயே || 1 || த்வஜவஜ்ராங்குசாம்போஜ சின்ஹிதாருண ஸத்பதம்| பத்மராகாருண லஸன்னகராஜிவிராஜிதம் || 2 || க்ரமால்பவிருத்த விலஸத் ஜங்காயுகளஸம்யுதம் || வளித்ரயாங்கித லஸத்தனூதர விராஜிதம் || 3 || அரிவாரிஜஸல்லக்ஷ்மலஸத்ரக்த கராம்புஜம்| சாருபீன மகோரஸ்கம் திவ்யகந்தானுலேபனம் || 4 || பீனவிருத்தாயுத புஜம் சாரு கம்பு ஸுகந்தரம் | பூர்ணலங்கேந்துமுகம் வித்ரு மாதரபல்லவம் || 5 || நவமுக்தாவளிலஸத் ...பங்க்திவிராஜிதம்| ரக்தபத்மாயத திருசம் சாருஹேமஸமத் ... || 6 || அநந்தகுணபூர்ணேன வியாஸரூபேண விஷ்ணுனா | கருணா திருஷ்டிப்யாம் ஸர்வதேவாபிவீக்ஷிதம் || 7 || வாணீகருடசேஷே... சூர்யேந்து பூர்வகை:| ஸுரோத்தமைஸ்ஸதாபக்த்யா ஸேவ்ய...ம் ஜகத்குரும் || 8 || சகநாரத பிருக்வாத்யை: முனிவர்யைஸ்ச ...தம் | ஸேவிதம் ஸநகாத்யைஸ்ச வித்தகந்தர்வஸேவிதம் || 9 || ...த்கிரக்தம் முகத: ஸர்வவேதான் மஹௌஜஸம் | ஸமஸ்த வித்யாதி ஸமஸ்த குணவிக்ரஹம் || 10 || ஸமஸ்த தோஷஹீனம் ச மத்வம் ...த்வா மகா முனிம் | நாம்னும் அஷ்டோத்தரசதம் படேத் ஸர் ...ஷ்டதாயகம் || 11 ||

ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீ மத்வாஷ்டோத்தர சத மகாமந்திரஸ்ய த்ரிவிக்ரமா...சார்ய ரிஷி: அனுஷ்டுப்சந்த: ஸ்ரீமத்வோ தேவதா| மத்வாஷ்டோத்தர ...காமந்திர ஜபே விநியோக.||

1. வாஸுதேவாய நம: ஓம்
2. மஹாதேஜஸாய நம:
3. மத்யகேஹார்ய நந்தனாய நம:
4. கோதாத்ரு மோக்ஷதாத்ரே நம:
5. ரூப்யபீடேச ஸேவகாய நம:
6. பூதமான்யாய நம:
7. ஸஹஜாகுலித்த குலதர்பிதாய நம:

...நம:

...வதே நம:

...ர்ணபத்ப்ராஞேஇனே நம:

...ராய நம:

...லியாய நம:

ஸர்வக்ஞாய நம:

...தவிஸ்மயகாரகாய நம:

சிவஜேத்ரே நம:

17. தூர்கமார்க்கவக்த்ரே நம:
18. புஜகதர்பக்னே நம:
19. ஸ்வஸகஸ்ய சிரஸ்சூல நாசனாய நம:
20. பவரோகக்னே நம:
21. ஸ்வோபாத்யாயக்ஞானதாத்ரே நம:
22. வ்யாஸசிஷ்யாய நம:
23. யதீசுவராய நம:
24. அச்சுதப்ரேக்ஷவாதாய நம:
25. அனுமாதீர்த்தாய நம:
26. ஜகத்குரவே நம:
27. ஆனந்ததீர்த்தாய நம:
28. ஸ்ரீமத்வாய நம:

தத்வக்ஞாய நம:

வைஷ்ணவாக்ரணயே நம:

ஸர்வதுர்வாதி தந்திந்திரமிருகேந்த்ராய நம:

ஜயபத்ரவதே நம:

வாதிஸிம்ஹ விஜேத்ரே நம:

புத்திஸாகரதர்பக்னே நம:

விச்வாதிவிஷ்ணுநாமார்த்தசதப்ரவசனப்ரபவே நம:

வேதவேதாந்த பாரக்ஞாய நம:

ஸர்வவித்வத்சிகாமணயே நம:

த்வாத்ரியம்சல்லக்ஷணோபேதாய நம:

விபூஷாய நம:

208167
சென்னை-600 008

40. விச்வபூஷணாய நம:
41. வேதவ்யாஸமதாம்போதி பூர்
42. குணார்ணவாய நம:
43. பூர்ணப்ரக்ஞாய நம.
44. க்ஞானதாத்ரே நம:
45, மானலக்ஷணகாரகாய நம:
46. தத்வஸங்க்யான கர்த்ரே நம:
47. ஸ்ரீ தத்வோத்யோத காரகாய நம:
48. தத்வநிர்ணய கர்த்ரே நம:
49. கர்மநிர்ணய காரகாய நம:
50. கதாலக்ஷணகர்த்ரே நம:
51. கீதாபாஷியஸ்ய காரகாய நம:
52. ஸ்ரீமத்தத்வவிவேகஸ்ய காரகாய நம:
53. கண்டனத்ரிதயஸ்ய காரகாய நம:
54. ஸ்ரீமத் பாரத தாத்பரிய நிர்ணயஸ்ய காரகாய நம:
55. கீதாதாத்பரிய கர்த்ரே நம:
56. ஸ்ரீமத் ரிக்பாஷிய காரகாய நம:
57. ஸ்ரீஸூத்ரபாஷிய கர்த்ரே நம:
58. அணுபாஷ்யஸ்ய காரகாய நம:
59. அனுவ்க்யான கர்த்ரே நம:
60. த்வஸ்த ஸர்வதூராகமாய நம:
61. ஸந்யாய விவிருதிக்ரந்தகர்த்ரே நம:
62. த்ரைலோக்ய விச்ருதாய நம:
63. ஸ்ரீ தந்த்ரஸாரகர்த்ரே நம:
64. த்வாதசஸ்தோத்ரகாரகாய நம:
65. ஸ்ரீமத்ப்ரணவகல்பாக்ய க்ரந்த கர்த்ரே நம:
66. தயாநிதயே நம:
67. ஜயந்தீகல்பகர்த்ரே நம:
68. நகஸ்தவன காரகாய நம:
69. கோப்யபாரத ஸம்க்ஷேபகர்த்ரே நம:
70. கவிகுலாக்ரணயே நம:
71. ஸ்வபக்தகருணாசீர்ண கிருஷ்ணாமிர்தமகார்ணவாய

72. ஸதாசாரஸ்மிருதி க்ரந்த கர்த்ரே நம:
73. த்ரைலோக்ய நந்தனாய நம:
74. ஸ்ரீபாகவத தாத்பர்ய நிர்ணய க்ரந்த காரகாய நம:
75. ஈசாவாஸ்யாத்யுபநிஷத் பாஷ்ய கர்த்ரே நம:
12. ஜிதேந்திரியாய நம:
13. ஸப்தத்ரிம்சத் க்ரந்தகர்த்ரே நம:
14. சரண்யத்ராணதத்பராய நம:
15. பாலகிருஷ்ண ப்ரதிஷ்டாத்ரே நம:
80. பாலகர்மந்த்யபீஷ்டதாய நம:
81. கங்காதாரிணே நம:
82. சித்ரகர்மணே நம:
83. ம்லேச்சராஜேந்த்ர பூஜிதாய நம:
84. ஜயஸிம்ஹ ஸமாராத்யாய நம:
85. சங்கரார்ய வரப்ரதாய நம:
86. த்ரிவிக்ரமார்ய விஜயினே நம.
87. த்ரிவிக்ரமஸூ பூஜிதாய நம:
88. த்ரிவிக்ரமாபீஷ்ட தாத்ரே நம:
89. ஹ்ருஷிகேசார்ய ஸேவிதாய நம:
90. நிருஸிம்ஹ தீர்த்த வரதாய நம:
91. ஜனார்த்தன வரப்ரதாய நம:
92. உபேந்திர தீர்த்த வரதாய நம:
93. வாமனார்ய வரப்ரதாய நம:
94. ஸ்ரீ விஷ்ணுதீர்த்த வரதாய நம:
95. ராமதீர்த்த வரப்ரதாய நம:
அதோக்ஷஜார்ய வரதாய நம:
பத்மநாபார்ய ஸேவிதாய நம,
நாராயணார்ய வரதாய நம:
ந்ருஸிம்ஹார்ய வரப்ரதாய நம:
அக்ஷோப்ய தீர்த்த வரதாய நம:
34. மாதவார்ய வரப்ரதாய நம:
35. ஜயதீர்த்தார்ய வரதாய நம:
36. வ்யாஸபாதாம்புஜாச்ரயாய நம:
37. ராமச்சந்திரப்ரியாய நம:
ஸர்வஸாதுமோக்ஷப்ரதாயகாய நம:
8. ஷட்ஸகஸ்ராதிகத்ரிம்சத்ஸஹஸ்ராப்தஸூஜீவனாய நம:
9. ஸ்ரீமத் பதரிகாவாஸாய நம:
ஸம்பூர்ணானந்த நிர்பராய நம:

பலன்: இதி ஸ்ரீமத்வ ஸந்நாம்னாம் அஷ்டோத்தர சதம்படன்|
ஸர்வாபீஷ்ட ப்ரதம் திவ்யம் மோததே விஷ்ணுமந்திரே||
மகாபாதக யுக்தோபி மத்வம் த்யாத்வா ஜகத்குரும்|
படன் அஷ்டசதம் நாம்னாம் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே||
சாருப்ரஸன்னவதனம் சாருதாமரஸேக்ஷணம்|
ஸ்ரீ மத்வம் ஸ்மரன்மார்த்ய: பாத்ரேஹ சமோததே||

இதன்பொருள்:— இவ்வாறு ஸ்ரீமத்வாசாரியாரின் நூற்றெட்டு நாமங்கள் தேவலோகத்தில் வழங்குகிறவைகள். எல்லா அபீஷ்டத்தையும் கொடுக்கக்கூடியவைகள். இவைகளைச் சொல்பவன் கிரமமாய் வைகுண்டத்திலேயே ஸந்தோஷமடைவான். மகாபாபம் செய்திருந்த போதிலும் ஜகத்குருவான ஸ்ரீ மத்வாசாரியாரை மேற்கண்டபடி த்யானம் செய்து அவருடைய மேற்கண்ட நூற்றெட்டு நாமங்களைச்சொன்னால் எல்லா பாபங்களும் போகும். அழகிய புன்சிரிப்பு கொண்ட முகமுள்ளவரும் அழகிய தாமரைக்கண்ணுள்ளவருமான ஸ்ரீமத்வாசாரியாரை ஒருவன் தியானம் செய்தால் இஹலோகத்தில் ஆநந்தமடைவதோடு கூட பரலோகத்திலும் ஆனந்தமடைவான்.

ஸ்ரீமத்வாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி சம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

விசேஷ தினங்கள்.

ஆசுவீஜ மாஸம்.

16—10—36	சுக்ரவாரம்	நவராத்திரி ஆரம்பம்
17—10—36	சனிவாரம்	துலாஸ்நான ஆரம்பம்
21—10—36	புதவாரம்	சரஸ்வதி ஆவாகனம்
22—10—36	குருவாரம்	சரஸ்வதி பூஜை
24—10—36	சனிவாரம்	ச்ரவண உப. ரிஷி பஞ்சமி உப.
25—10—36	பானுவாரம்	நவமி, ஆயுத பூஜை தசரா பண்டிகை, ஸ்ரீமத்வஜயந், விஜய தசமி, எந்தக்காரியத்தையும் தொடங்கலாம்
26—10—36	சோமவாரம்	ஏகாதசி உப.
30—10—36	சுக்ரவாரம்	ரிஷிபஞ்சமி உப. கார்த்திகை ஸ்நான ஆரம்பம், பௌர்ணமி
9—11—36	சோமவாரம்	ஏகாதசி உபவாஸம்
10—11—36	மங்களவாரம்	த்வாதசி ஹரிவாஸரம் மணி 7-20க்கு பாரணை
12—11—36	குருவாரம்	தீபாவளி இரவு பண்டிகை
13—11—36	சுக்ரவாரம்	தீபாவளி பகல் பண்டிகை, தர்சம் தர்ப்பணம்
14—11—36	சனிவாரம்	விஷ்ணு பஞ்சமி உபவாஸம்

மாத்வமித்திரன் பிரசுரங்கள்.

ஸ்ரீராகவேந்திரஸ்வாமிகளின் சரித்திரம்:—எந்த பாஷையிலுமே [illegible] வரை இம்மாதிரி விரிவாய் வெளியானதில்லை. ஸ்ரீராகவேந்[illegible] செய்து காட்டிய திடுக்கிடும்படியான அநேக அரிய சம்பவங்[illegible] விஸ்தாரமாய் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் படித்[illegible] கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஸ்ரீராகவேந்திர குருஸ்வாமி[illegible] [illegible] பக்தி வளர்ந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகி[illegible] [illegible] ப்ரத்யக்ஷமாய் காண்போர் பலர். மே[illegible] [illegible], விருந்தாவனம் மாத்வர்கள் யாவரும் தினம் உச்ச[illegible] [illegible] ஸ்ரீராகவேந்திரஸ்தோத்திரம், சுலோகங்கள் தேவ[illegible] [illegible]த்திலும், தமிழிலும் அவைகளின் தமிழ் அர்த்தமும் சேர்க்கப்[illegible] [illegible] சிலவை [illegible] வருகிறபடியால் [illegible] தற்போது ஆர்டர் செய்யுங்கள். விலை அணா
[illegible]—8—0 தபாற்கூலி அணா 0—1—0.

ஸ்ரீராகவேந்திர ஸ்தோத்திரம்:—தேவநாகரத்திலும், தமிழிலும் [illegible] அவைகளின் தமிழ் அர்த்தமும் விலை அணா 2
[illegible]பாற்கூலி 0—0—6.

ஸ்ரீவாயுஸ்துதி:—தேவநாகரத்தில் சுலோகங்களும் அவைகளின் [illegible] தமிழ் அர்த்தமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. வாயுஸ்துதியின் [illegible] சுலோகங்களால் இன்னின்ன பலம் ஏற்படுமென்ப[illegible] [illegible] புனஸ்சரண விதானமும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. விலை
[illegible] 0—5—0 தபாற்கூலி அணா ஒன்று.

[illegible]வைதமத விளக்கம்:—ஸ்ரீமத்வமதத்தில் அநேக ப்ரமேயங்கள் [illegible] மத்வாசாரியாரின் ஜீவியசரித்திரம் முதலியவை உள்ளது விலை
29 [illegible] 2. தபாற்கூலி பைசா 6.

[illegible]புகோர்ண மகாத்மியம்:—(தமிழ்) அணா 4. தபாற்கூலி பை 6.

30. [illegible]சரித்திர நாடகம்:— அணா 6. தபாற்கூலி அணா 0—1—0.

31. [illegible]த்வம்:— ஸ்ரீஉத்தராதிமடம் ஸ்வாமிகள் இயற்றி ஸ்ரீமான்
32. [illegible] பாகவதராங்கநாதாசாரியாரால் தமிழில் எழுதப்பட்டது.
33 [illegible] மூன்று சந்திகைகள் சுமார் 225 பக்கங்கள் தற்போது [illegible] இதர சந்திகைகள் அவை வெளியானவுடன் இனமாய் [illegible] விலை 1—8—0 தபாற்கூலி 0—6—0 [illegible] போஸ்டில் அனுப்பப்படும். [illegible] ரூபாய்க்கு குறைந்து ஆர்டர் செய்கிறவர்கள் தபாற்கூலி [illegible] சேர்த்து ஸ்டாம்பாய் அனுப்ப[illegible] வேண்டும். Certificate of Posting பேரில் புஸ்தகங்கள் [illegible] அனுப்பப்படும். புஸ்தகங்கள் கிடைக்காவிட்டால் இந்த ஆபீஸ் 3 ஜவாப்தாரியல்ல.

[illegible]னேஜர் மாத்வமித்திரன், ஸ்ரீநிவாஸநிலாஸம், கும்பகோணம்.

சந்தா ரூ 3. Regd. No M

டி. எஸ். ஆர். அண்டு கம்பெனி, கும்பகோணம்.

ஸ்தாபிதம் 1909

தந்தி விலாஸ "கோகுல்"

எங்கள் வாஸனை திரவியசாலையில் தயாரித்து விற்பனைக்கு தயாராக இருக்கும் ஸாமான்களின் விபரம்.

ாஸனைப்பாக்கு	பலகாய்கறி ஊர்காய்களு
ாஸனைச்சுண்ணம்பு	ரோஜாப்பூ குல்கந்து
ாஸனைப் புகையிலை	ஷர்பத் தினுசுகள்
ஜனப்பவுடர்	கொப்பரைச்சீவல்
ஸவர் பவுடர்	கோகுல் கூந்தல் 31.
ம்பர், அரகஜா	பற்பொடி [தைல 32.
சாங்கம்	ஊதுவத்திகள் 33

சந்தனாதித் தைலம்,

அரைக்கீரைவிதைத் தைலம்,

றும் அநேகவாஸனை சாமான்களும் கிடைக்கும்.

கேட்லாக்குக்கு எழுதுங்கள்.

nted at Sri Venkateswar Power Printing Works and
ed by Bhagavatha Ranganathachariar, Kumbakon